

**Konkurss “Mana
ģimene”.**

Konkurss "Mana ģimene".

1. Agate Stafeca, Galēnu psk. 8.kl., Inga Elste.....	3
2. Agnija Jemeljanova, Riebiņu vsk. 7.a kl., sk. Irēna Ormane.....	4
3. Aigars Andžāns, Dagdas vsk. 8.b kl., sk. Leonora Brence.....	6
4. Aleksejs Nikolajevs, Preiļu 2.vsk. 2.kl.	7
5. Alekss Juhna, Krāslavas psk. 5.a kl.	8
6. Alisa Martinova, Preiļu 2.vsk. 8.kl.	10
7. Alise Jaseviča, Aglonas internātvidusskolas 12.kl., sk. Anita Vaivode.	11
8. Alise Kātiņa, Dagdas vsk. 9.b kl., sk. Leonora Brence.	12
9. Amanda Briška, Galēnu psk. 2.kl., sk. Elza Leimane.....	13
10. Anastasija Volkova, Preiļu 2.vsk.	14
11. Angelīna Gribule, Krāslavas psk. 6.b kl.	15
12. Anita Kekere, Dagdas vsk. 8.b kl., sk. Leonora Brence.	17
13. Arianda Ivanova, Preiļu 2.vsk. 6.kl.....	19
14. Artūrs Lukjanskis, Krāslavas psk. 6.a kl.....	20
15. Dace Daukste, Aglonas internātvidusskolas 9.kl., sk. Elīna Smirnova.	21
16. Dagnija Vjaterē, Dagdas vsk. 9.a kl., sk. Aina Slesare.....	23
17. Darja Komlačeva, Riebiņu vsk. 11.kl.	24
18. Darja Romanova, Preiļu 2.vsk. 8.kl.	25
19. Dēvids Geks, Krāslavas psk. 6.c kl.....	26
20. Dženisa Utināne, 3.kl.	27
21. Egīls Sprindžs, Galēnu psk. 2.kl., sk. Elza Leimane.	28
22. Elīna Staģe, Dagdas vsk. 9.a kl., sk. Aina Slesare.....	29
23. Eva Vjakse, Preiļu 2.vsk 10.kl.	30
24. Evija Vagale, Krāslavas psk. 6.b kl.	31
25. Evita Eisaka, Dagdas vsk. 9.b kl., sk. Leonora Brence.	33
26. Gabriela Malahovska, Krāslavas psk. 8.b kl.....	34
27. Gļebs Grigorjevs, Preiļu 2.vsk. 5.kl.	35
28. Irina Jefimova, Dagdas vsk. 9.b kl., sk. Leonora Brence.	36
29. Iveta Trizna, Dagda.....	37
30. Jana Poļaka, Dagdas vsk 9.b kl., sk. Leonora Brence.....	39
31. Jana Volka, Krāslavas psk. 6.kl.	40
32. Jolanta Siņakova, Krāslavas psk. 6.c kl.	41
33. Juris Kokins, Riebiņu vsk. 8.kl., Rita Pudāne.....	42
34. Jūlija Smoļaninova, Dagdas vsk. 8.a kl., sk. Aina Slesare.	44
35. Katrīna Maceviča, Dagdas vsk. 9.b kl., sk. Leonora Brence.	45
36. Katrīna Nagle, Riebiņu vsk. 3.kl.....	46
37. Katrīna Semjonova, Preiļu 2.vsk. 6.kl.	47
38. Krista Eta Rutka, Dagdas vsk. 4.b kl.	50

39.Krista Reinsone, Galēnu psk. 2.kl., sk. Elza Leimane.....	49
40.Kristina Denisova, Preiļu 2.vsk. 6.kl.	51
41.Kristīne Daļeckā, Krāslavas psk. 6.b kl.	52
42.Ksenija Zakutajeva, Preiļu 2.vsk. 8.kl.	54
43.Liāna Barovskaja, Preiļu 2.vsk 5.kl.	55
44.Liāna Kulikovska, Robežnieku psk. 7.kl.	56
45.Linars Pauliņš, Dagdas vsk. 9.a kl., sk. Aina Slesare.	59
46.Linda Slapiņa, Dagdas vsk. 8.b kl., sk. Leonora Brence.	60
47.Līga Ruskule, Aglonas internātvidusskolas 7.kl., sk. Anita Vaivode.	61
48.Līva Māra Mukāne, Krāslavas psk. 6.a kl.	62
49.Loreta Egle, Aglonas internātvidusskolas 4.kl., sk. Ināra Daukste.	64
50.Madara Ērika Danileviča, Krāslavas psk. 5.a kl.	66
51.Marina Ignatjeva, Robežnieku psk. (skolotāja).	67
52.Milāna Gorbunova, Dagdas vsk. 8.b kl., sk. Leonora Brence.	71
53.Nauris Puduls, Riebiņu vsk. 3.kl.....	72
54.Nikita Galkins, Preiļu 2.vsk. 6.kl.	73
55.Oksana Petrova, Aglonas internātvidusskolas 4.kl., sk. Ināra Daukste.	74
56.Oskars Jakovelis, Krāslavas psk. 6.c kl.	76
57.Poļina Petrova, Preiļu 2.vsk. 2.kl.	77
58.Poļina Smoļaninova, Dagdas vsk. 9.a kl., sk. Aina Slesare.....	78
59.Raitis Locs, Galēnu psk. 2.kl., sk. Elza Leimane.	79
60.Raivis Kromāns, Dagdas vsk. 9.b kl., sk. Leonora Brence.....	80
61.Rihards Pokulis, Dagdas vsk. 9.a kl., sk. Aina Slesare.....	81
62.Rinalds Tumāns, Galēnu psk. 9. kl., sk. Inga Elste.	82
63.Romans Lavrenovs, Preiļu 2.vsk. 5.kl.	83
64.Rūta Stafecka, Galēnu psk. 2.kl., sk. Elza Leimane.	84
65.Valērija Borbjugova, Preiļu 2.vsk. 2.kl.....	85
66.Valērija Romanova, Preiļu 2.vsk. 8.kl.	86
67.Vika Kuznecova, Robežnieku psk. 8.kl.	87
68.Viktorija Vaišļa, Krāslavas psk. 6.c kl.....	90
69.Viktorija Vojevodska, Dagdas vsk. 8.b kl., sk. Leonora Brence.....	91
70.Vineta Bitte, Dagdas vsk. 8.b kl., sk. Leonora Brence.	92
71.Vjačeslavs Krupins, Preiļu 2.vsk. 8.kl.	93
72.Vjačeslavs Litvjakovs, Galēnu psk. 8.kl., sk. Inga Elste.	94

Mana m k koka st sts par manu imeni

Manas m jas pagalm aug v tols, kurš jums past st s par k du sirsn gu, draudz gu, aklu imeni. V tolu iest d ja mana vecm mi a. Izv le nebija nejauša. V tols latviešu folklor min ts k M ras koks, bet M ra- augst k M te- imenes s kums, imenes pamats. Varb t t p c m su imene ir tik kupla un stipra. Manai vecm mi ai ir 6 b rni, man ir m sa un 3 br i, 5 br l ni un 3 m s cas.

T l k lai st sta v tols.

Esmu parasts v tols. Augu pie lielās m jas, kur diendien tiekos ar t s iem tniekiem, izdz voju l dz ar vi iem priec g s un skumj s dienas. Esmu priec gs, ka augu tieši šeit, kur r p jas viens par otru, kur r p jas ar par mani.

Redzu, ka šaj imen visi darbi tiek dar ti kop gi. Aiz m jas ir plašs lauks, kur lielie br i un t tis str d ar traktoru. Mamma ar meiten m rav d rzu. Kad meitenes nogurst, br i vi as pavizina traktor .

Vasaras vakari ir visjauk kie. Kad saul te debes s s k sl d t uz leju, imene p rrodas m j s. Laikam bijuši peld ties- meitenes slapjiem matiem, puiši nes peldri us un piknika grozus. Visi ir patiesi priec gi- ri o ap mani, pieglaužas. Br i sp l jas ar mazaj m m s m, aplej vi as ar deni, ar par mani vi i atceras- manas saknes dab veselu spaini veldz još dens. V l k visi iekr t m kstaj z l t , kas aug man apk rt, un smejas. Tad zem maniem nu jau kuplajiem zariem kl j vakari u galdu, kurina ugunskuru, cep zef rus, kop gi dzied vai uzsp l futbolu.

Ziem , kad visapk rt ir baltas kupenas un r ir auksti, liekas, ka neviena nekur nav. Bet te p kš i- ska as gaviles, priekpilni kliezdieni- man pie k jas atripo liela, balta sniega bumba. Tur mani draugi ce sniegav rus un pikojas. Mani sastingušie zari un mana koka sirds uzreiz atmaigst. Es dzirdu vi u smieklus. Vi i brauk jas ar ragav m un taisa sniega e e us.

Tad pien k diena, kad visi staig skumj m sej m, ir apklusuši smiekli. Br i ir jau pieauguši- vi iem ir j str d . Puiši dodas uz rzem m peln t naudu. Vi i apiet apk rt m jai, pakav jas pie manis, tad visa imene sapulc jas pie maš nas. Visu ac s ir asaras, jo vi i negrib pamest viens otru. Vi i cieši sadodas rok s un apskaujas.

Kad br i aizbrauc, k du laiku ir klusums. Neviens neiet r sp l ties. Reiz m tikai varu dzird t vi u sarunas, skumjas p c br iem.

T p aiet ilg ks laiks, kad k du dienu dzirdu: “Šodien atbrauc br i!”

Visi iet r , st v ce a mal un ar nepaciet bu gaida savus m os. R c maš na, t apst jas, izk pj puiši. Visi skrien viens otram pret un lec kl p , g žas gar zemi un raud no laimes. Vi i viens otru nebija redz juši vair k k etrus m nešus. Š imene atkal ir kop , viss atkal ir k agr k. Es priec jos l dz ar vi iem. V jš š po lapas manos zaros, ar mani draugi putni dzied v l skan g k. Esmu laim gs, ka dz voju kop ar šo imeni. V tola m žs nav ilgs – katrs atseviš s stumbrs dz vo aptuveni 100-120 gadu. Tad stumbrs satrup un atmirst, tom r parasti saglab jas jaun s atvases, kas izaug par jauniem kokiem. L dz gi ir ar cilv ka m žu- to nodz vojis, cilv ks mirst, bet paliek b rni, mazb rni- jaun s atvases. Es oti ceru, ka m s- jaun paaudze- ar laid sim jaun s atvases, kuras augs un kuplos tepat, m su sen u m j s- Gal nos.

Agate Stafecka, Gal nu pamatskola, 8.klase

Skolot ja- konsultante Inga Elste, t.26414596, einga72@inbox.lv

Mani imene – mana pasaule

Katviešu rakstniece Anna Brigadere veidoja savu pasauli caur Dievu, Dabu un Darbu, tātad mana imene savu dzīvi veido caur šīm trim svarīgajām lietām. Varbūt kādam mana imene var likties neparasta: vecāki un trīs bērni ar lielu vecuma starpību. Vecākajai māsa ir 32 gadi, bērniem 21 gads un mān 13. Mamma ir ar vecmāmiņu, tātad māte, kurai ir 83 gadi. Mamma un bērni jau ir patstāvīgi cilvēki, tagad viņi mācās un strādā, un dzimtajā sējā biežāk ir kārtīgi. Bet es vēl mācos skolā, 7. klasē.

Neskatoties uz vecuma starpību, mēs esam viens vesels. Kad vecāki strādāja, mana māsa pieskatīja bērniņus, pēc tam bērniņus par mani. Šo neredzamo saikni mēs esam saglabājuši un jūtam viens otru no tāluma. Paši tagad, kad satiekamies, rēķinām.

Mana imene ir man tuvu cilvēku pasaule. Man izprātā ir lielā vērtība mammai. Un katrā pasaule ir bagātība, piepildītība, izstāro mālestība un imenisko sirds siltums. Pēc man mādom, imene ir cilvēcisks attiecību skola, kur mācās gan vecāki, gan bērni. Mācās piedot, mīlēt, just lādzi, atbalstīt un rūpēties, būt atbildīgiem, būt solidāriem.

Mani vecāki ir strādāji un atbildīgi cilvēki. Viņi abi ir kā viens vesels. Mammai un tētim ir viens kopīgais mērķis, lai bērni, bērniņi, būtu laimīgi, lai mamma būtu labi, mājiņi un tētiņi nekaitē kur citur, bet tieši mājiņiem. Daudz spēka un pacietības bija ieguldīti, lai mamma būtu laimīgā bērniņa. Pats galvenais vecāku dzīvē esam māsa, māstojātā, un par to esam pateicīgi saviem vecākiem.

Mani vecāki ir kopā vienmēr un visur – ikdienā un svētkos, darbā un mājas. Viņi strādā savā bišūdravniecībā. Mamma rūpējas par bērniem, nodarbojas ar bioloģisko lauksaimniecību, bet tētim veic visus smagos darbus. Viņš ir māsu imenes atbalsts un drošība. Tā sirdslieta ir kulinārija. Viņam vienmēr ir oti svarīgi, lai uz galda ir pašgatavoti ēdieni un lai māsa esam pa dušu. Ar lielu entuziasmu viņš meklē un izmēģina jaunas receptes. Vasaras beigās tētim parasti marīnē dzērveņus un vāra ievirjuma, kurus māsa ziemā ar prieku atrodami pieliekamajā. Mani vecāki daudz zina un prot, ar viņiem es varu parunāt par jebkuru tēmu.

Māsu imene ir kristīga, pareizticīga, un visas attiecības tiek veidotas uz morāles pamata un balstās uz savstarpēju uzticēšanos. Vecāki mammai nekad neuzspiež, nekad aunar tēģim neizmanto savu varu, nekad māsa nekaitina. Viņi labprāt dod padomus, kas ļauj izdarīt pareizo izvēli, un māsa par to esam oti pateicīgi.

Māsu imenei ir tradīcija – paaudzū nepātraukt, dzīves pieredzes tālā nodošana nākamajai paaudzei. Es zinu daudz par māmiņu seniem, pateicoties māmiņu vecākiem un viņu stāstiem par radu likteņiem boševiku terora laikā. Manas māmiņas vecvecākiem draudēja nošāšana, tāpēc viņi no Ukrainas emigrēja uz Ameriku, tad uz Eiropu. Māsu imenīcām, kā senā pieredze dzīvot tālāk ar mammai. Tāpēc māmiņas pieņēma pareizos lēmumus.

Mamma stāstīja, ka viņas seniem bija svarīgi būt neatkarīgiem, nodarboties ar to, kas patērē, un tāpēc viņa, paklausot savas māmiņas padomam, sāka pamazām veidot savu bišūdravu, svētni un lepnumu. Tikai tad, kad Latvija atguva neatkarību XX gadsimta beigās, vecāki varēja paplašināt saimniecību un sākt nodrošināt imeni. Mammai biškopība ir sirdslieta, viņa joprojām mācās kaut ko jaunu šajā jomā un uztur attiecības ar citiem biškopjiem – selekcionāriem no Vācijas, Polijas un Zviedrijas. Mamma pārkauno viņiem citas bišūdravas un ciltsmateriālu, reproducē un pārbauda māsu dabas apstākļos. Viņas mērķis ir atrast ideālu bišūdravu, piemērotu Latvijas dabas apstākļiem. Es lepojos, ka mana mamma veic šo svarīgo uzdevumu un ar to palīdz arī citiem biškopjiem.

Mēs svinam reliģiskos svētkus - Ziemassvētkus un Lieldienas, kā arī piedalāmies svētku dievkalpojumos. Uz Lieldienām mēs baznīcā nesam svētkrāsotās olas un pashas. Mēs gatavojamies svētkiem, gājām, bet svētku dienā uzklājam galdu un aicinām ciemos tuvos cilvēkus. Vienotības sajūta ir svarīga, lai pareizi veidotu attiecības ar apkārtni.

Liels prieks mums ir tad, kad ciemos atbrauc māsa un brālīši. Viņiem ir vajadzīga sajūta īpašas atmosfēras, kuras tomēr pietrūkst, dzīvojot atsevišķi. Visiem mums ir nepieciešams garīgi atpūsties, sirdsīgi parunāt un vienkārši pabūt mājās, pasmelties spēku. Protams, dažreiz viņiem nav viegli pieaugušajiem dzīvot, bet viņiūsilda doma, kā ir vecāku mājās, kur tos vienmēr mīl un gaida.

Esmu pateicīga, ka man ir pilna, mīļa un jauka īpašība, tas ir nenovērtējams dārgums, kuru jūtu glabāt. Vecāki ir jāsargā, lai nebūtu iemesla viņu spējam un skumjām. Es ticu teicienam: "Ja esi saticis labu cilvēku, tad viņam bija laba īpašība".

Agnija Jemeļanova
Riebiņu vidusskola, 7. a klase
Skolotājs konsultants: Irēna Ormane,
t. 28666217

Mana imene

Laimei jau daudz nevajag. Ja ir imene, tad esi laimīgs. Imenī visā pamatā ir mēlestība, kas aizsargā mūsu mīļos un tuļus. Viņi un abu mēlestība nosaka, cik stipri būs imene. **Mani mīļie vecāki, es esmu laimīgs, jo man esat jūs un mani uzticamie brāļi un jaunieši!**

Mana imene ir liela - desmit cilvēki. Mēs esam astoņi bērni: trīs zēni un piecas meitenes. Seši jau ejam skolā, mēs saņemam Gintu apmeklājumus, viņi ir pieci gadi, bet jaunākajiem mēs saņemam Lāgu, ir tikai trīs gadi, viņi ar vecākiem un vecmāmiņu dzīvo pa mājām. Dāra savus lielos darbus: kopā ar vecmāmiņu lasa pasakas, bet ar vecākiem skatās multenes.

Mīļie un tī, paldies, ka mēs vienmēr atbalstām! Gan tad, kad jā mācās, gan tad, kad gribas būt kopā ar draugiem. Ja ar klasi kurš no mums brauc ekskursijā un ir jāmaksā nauda, tad tū vienmēr ir. Katram ir arī kāda aizraušana. Juris jau mācās 10. klasē, es - 8. klasē, mums abi patīk florbols, regulāri apmeklām treniņus sporta skolā. Juris, kā arī Kaspars (5. klase) apmeklē arī vieglatlētikas pulciņu. Vecāki mūs saprot un atbalsta, neaizliedz nodarboties papildus, kaut arī reizēm pārņemam treniņus, jo tie ļauj un nevaram palīdzēt mūsu darbos. Bieži braucam uz sacensībām.

Evija mācās 1. klasē, viņa ir tikpat centīga kā vecāki mēs. Anna mācās 7. klasē, viņa gan sporto, gan apmeklē pulciņus, teicami mācās. Mūsu lielākā Kristīne mācās 12. klasē, viņa arī ir teicamāniece. Pagājušajā gadā Kristīne saņēma Dagdas novada balvu par veiksmīgu piedalīšanos olimpiādēs, konkursos, starptautiskajos projektos. Kristīne spēlē akordeonu, dzied folkloras kopā. Viņa vienmēr ir atbildīga un mūsu skolas ļaunķiem. Mēs ar brāļiem mēs cieši labi un teicami. **Mīļie un tī, jūs mēs cieši atbildīgiem par to, ko darām.**

Kaut arī dzīvojam mazpilsētā, mums ir daudz, mēs ļoti, tieši protām veikt dažādus darbus. Kad kopā strādājam, ir laiks gan parunāt, gan pajokot. Vecāki saka: „Lai bērns izaugtu aktīvs un mēs tu strādā, darbs ir jāma, jābērns, jo, ja neiemcīsies strādāt, viņš mazs, tad var izaugt par neprašu.” Mani un brāļus strādā mēs cieši. Man tieši cieši jāapieties ar dažādiem instrumentiem, zēni un skaldītājiem, pat ar izkapti. Viņš maniem cieši jāatīstī svarīgu lietu: vienmēr viss jāsaprot. **Vecāki, paldies, ka mēs cieši darbam prieku.**

Es uzskatu, ka mums vecāki velta tieši tik daudz laika, cik tie nepieciešams, jo mēs vienmēr jāmīlam droši un mierīgi. **Mīļie, tu esi mūsu siltums un mēlestība. Tī, tu mūs mīl dzīvot.**

Aigars Andžāns

Dagdas vidusskola

8.b klase

Моя семья

Меня зовут Алексей Николаев. Я учусь во 2 классе. Живу я с мамой Алёнушкой и с Сергеем – маминим мужем, теперь уже он стал моим другом. Это мои любимые родители.

Моя любимая мамуля всегда с утра кормит нас вкусным завтраком, потом я ухожу в школу, где каждый день узнаю что-то новое и интересное. После уроков я посещаю кружки. Хожу в театральный, где мне доверяют главные роли, пою в хоре и занимаюсь в танцевальном.

Я очень люблю читать книги, поэтому регулярно посещаю библиотеку. Выбирать книги мне помогает мамочка.

Пока я в школе, мама с Сергеем работают. Моя мама – мастер в швейном цеху! Она всем помогает шить, а также сама шьёт изделия для детей. Я был у неё в цеху и видел, как работают швейные машинки, как из маленьких кусочков ткани шивают готовое изделие, например, комбинезончик. В 1 классе моя мама провела экскурсию в швейный цех для моих одноклассников. Всем очень понравилось, и мы после экскурсии нарисовали этот швейный цех.

После работы мамочка готовит нам лёгкий ужин. Она чуть-чуть помогает мне с уроками, если я что-то не понимаю. Но всегда стараюсь сделать всё сам. Мама – мой самый лучший друг! Ей я доверяю все свои маленькие секретики и большие секреты.

Мамин муж Сергей для меня как папа. Он работает мебельщиком. Сергей своими руками для нашего дома сделал разные комоды и шкафы.

По вечерам мы с ним любим играть в шахматы. Конечно, я не очень хорошо играю, но всё равно часто у него выигрываю, наверно, он мне поддаётся! Сергей любит машины. Он очень хорошо в них разбирается и может сам исправить неполадки. Он сильный и смелый! Я хочу быть похожим на него.

У меня есть моя любимая бабуля. Когда я был маленьким, никак не мог понять, почему моя мама её называет мамой. Но теперь-то я знаю! Моя бабуля живёт не с нами, но мы часто ходим к ней в гости. Она всегда нас ждёт и очень вкусно готовит. Особенно мне нравятся её сырники. Бабуля моя тоже работает. У неё серьёзная работа – бухгалтер. Её хобби – вязание на спицах. А ещё у неё с дедушкой есть в деревне огород. Летом и осенью мы всегда кушаем выращенные ими овощи и фрукты. Бабуля очень любит выращивать цветы. Но о порядке в деревне больше всех заботится дедушка. У него есть корбыла Машка, на которой он меня катает и собака Шобик.

Мы с семьёй часто приезжаем в деревню. Там красивая природа и нет машин, поэтому можно погонять с дедушкой в футбол. С Сергеем мы катаемся на квадрацикле, ходим в лес за грибами. Любим жарить шашлык.

Мы очень часто собираемся все вместе. Всегда отмечаем дни рождения, а также традиционные праздники: Новый год, Пасху и многие другие.

Бывает, что выезжаем на разные мероприятия в Виляны, в Резекне. Осенью были на празднике каши. Мы с мамой узнали о секретах её приготовления, поучаствовали в дегустации нескольких видов каш, и фотография с нами во время этого мероприятия попала на главную страницу газеты.

В нашей семье все очень любят друг друга и поддерживают. Моя семья самая замечательная!

Алексей Николаев

Прейльская средняя школа №2, 2класс

Mana ģimene.

Kas ir mana ģimene? Ģimene – tas ir cietoksnis, kur vari būt drošībā, kur tevi saprot, ciena un mīl. Vai es tā jūtos savā ģimenē? Jā! Es jūtos pasargāts un mīlēts šeit. Un es vēlētos, lai ikvienam cilvēkam, neskatoties lielam vai mazam, tāda ģimene būtu.

Mana ģimene mani atbalsta, palīdz un iedrošina. Ja kādreiz māc reizes, zinu – es vienmēr saņemšu atbalstu. Visvairāk mani atbalsta mana māmiņa. Viņa ir pati labāka! Viņa man dāvā visvairāk mīļuma. Māmiņas rūpes jūtu jau kopš dzimšanas. Tikai viņas gatavotais ēdiens ir visgaršīgākais un glāsts vismaigākais. Māmiņa ir arī mans labākais draugs. Zinu, ka manis uzticētos noslēpumus viņa nevienam neatklās. Mums kopā patīk jokoties un smieties. Tētis man ir nopietnāks. Viņš man māca dažādas praktiskas lietas, piemēram, kā braukt ar traktoru un strādāt ar dažādiem instrumentiem. Domāju – viņš ir ļoti gudrs. Es allaž brīnos, kā var tik daudzas lietas zināt un prast! Kā var salabot mašīnu, kā var izremontēt māju? Ceru, kad es izaugšu, tad varēšu to visu iemācīt arī saviem bērniem.

Man ir arī burvīgi, saprotoši un mīloši vecvecāki! Apciemot viņus man vienmēr ir prieks. Viņi vienmēr sagatavos manu mīļāko ēdienu un uzjautrinās mani. Viņi ir tik dzīvesgudri! Klausīties stāstus no viņu dzīves ir ļoti interesanti!

Man pat ir viena vecvecmāmiņa. Viņai ir jau 85 gadi. Viņas jaunības laiks atšķiras no mūsējā. Viņa nekādi nevar saprast, kā es varu tik ilgi spēlēt telefonā? Un kas tas par telefonu, ja tam nav pogu? Nesaprotama omei arī ir mode nēsāt saplēstas bikses – viņas laikā tas būtu lielākais pazemojums un kauns. Kārtīgi un moderni cilvēki tādas bikses nevalkāja.

Taču, ja runājam par datoru, ome tik rausta plecus – kaut kas tāds viņai vispār ir svešs. Par to viņa bērnībā nevarēja pat sapņot, jo viņu mājās nebija ne elektrības, ne televizora. Uz jautājumu, kā tad viņa izklaidējās, atbild, ka nebija laika izklaidēm. Bija jāravē, jāiet ganos, jāpalīdz vecākiem. Tikai, strādājot smagu darbu, laukos varēja iztikt.

Es droši varu apgalvot, ka esmu laimīgs, mīlēts bērns un es ļoti mīlu savu ģimeni! Tikai es gribētu sev māsiņu vai brālīti, lai mūsu ģimene būtu vēl lielāka. Ceru, ka kādreiz mans klusais sapnītis piepildīsies.

Alekss Juhna 5.a
Krāslavas pamatskola

Моя семья

Моя семья не является какой-то особенной или примечательной. Мы живём как обычные люди, но всё-таки какие-то "семейные" традиции у нас есть.

Например, в Новый год, каждый из нас пишет желание на бумажке, сжигает, кидает в бокал с шампанским, а затем выпивают его до дна. Это делают тысячи людей в мире, но всё же я считаю эту традицию семейной.

А на Пасху вся наша семья приходит к бабушке в гости. Там мы готовим шашлык, играем в разные игры и веселимся. После всего этого к нам приходит Пасхальный заяц, который в саду прячет яйца, но не простые, а шоколадные, чтобы мы остались довольны. А еще накануне Пасхи мы все вместе печем лимонный пирог, который на нашем столе долго не задерживается.

Но самым интересным праздником я считаю Лиго, так как мы едем на дачу, и каждый приглашает своих друзей. Конечно, больше всего друзей обычно приглашают родители, но мы с братом их когда-нибудь догоним. На Лиго все женщины одевают собственноручно сплетенные венки, и иногда даже мои подруги и подруги моего брата тоже делают себе венки. Единственный минус в этой традиции — это то, что я не умею плести венки, но я не огорчаюсь, потому что с моим активным образом жизни он бы мне только мешал. Наш великий повар, папа, уже жарит шашлыки с сосисками, взрослые танцуют под музыку, да и мы тоже развлекаемся. Затем, ближе к полуночи, мы идем к соседям, у которых горит костер, и даже иногда прыгаем через него. Ночью, конечно, мы не купаемся, но походить по печсанному берегу никогда не забываем.

К сожалению, у нас нет непраздничных традиций, но я не считаю это нашим недостатком, ведь все семьи разные, у кого-то вообще нет никаких традиций в семье, а у кого-то бывают новые традиции каждую неделю. Главное в моей семье - это любовь, сплоченность и доверие.

, 8

2

Radošo darbu konkurss „Mana imene”

Vect vs Juris – stiprais latgaliētis

Šaj pasaul es ien cu k mazs pu uzirn tis, bet manas saulain s debesis aiz noja lieli, pel ki lietusm ko i – visapk rt saauga nez les, aiz nojot manas maz s lapi as, un man s ka pietr kt sp ka un dens, lai atrastu ce u l dz saulei.

Bet divu gadu vecum k ds augst ks sp ks lielos m ko us izgai ja un man s b rn bas debes s atkal uzsp d ja saul te – mana vecm mi a un vect ti š. Un mana pasaule atkal piebira kr s m.

Kad nomira vect ti a sieva, man bija tikai seši gadi. Vi am bija oti gr ti palikt vienam ar mazu meiten ti, bet vect vs c n j s, nepadev s un ar draugu pal dz bu turpin ja manu audzin šanu. Vect ti š mani vienm r atbalsta, ir mans aizst vis, m ca b t patst v gai un izpal dz gai.

Manu vect vu sauc Juris. Vi š ir dzimis R zekn sarež taj p ckara laik . Vect ti š bija vien gais b rns imen , savuk rt vi a mamm te str d ja par šuv ju.

19 gadu vecum vi u iesauca padomju armij . Atgriežoties no armijas, vi š s ka str d t par šoferi – t lbrauc ju, l dz ar to 9 gadi pavad ti, brauk jot t lajos reisos. Kopum par šoferi vect ti š Juris str d nu jau vair k nek 50 gadus, no kuriem vair k nek 20 darba gadi aizvad ti Aglonas novada dom , brauk jot pa tuvjiem un t liem valsts ce iem. Es dom ju, ka šajos gados vi š m su skaisto Latviju ir iepazinis krust m š rs m, un t ir t da bag t ba! Mans vect vs ir labs un izpal dz gs darba kol is un vienk rši sirsngs cilv ks.

Ar sav br vaj laik vect ti š ir oti ros gs. Makš er šana, kult ras centra te tra kopa, n jošana, vakara pastaigas – to visu vi š pasp j savos br vbr žos. Bet viena no vect va sirdsliet m ir kalpošana Dievam, t p c B rzgales bazn c vi š vienm r r p jas, lai pirms Sv. Mises viss tiktu sagatavots un b tu k rt b .

Vect vam ir divi labi d li – P teris un Andris, no kuriem vec kais str d R zeknes autobusu park par šoferi, ejot t va p d s, savuk rt jaun kais d ls ir NBS vec kais leitnants. Ir ar divas jaukas mazmeiti as un divi aši žip iki – mazd li i.

Ar es, saul ti m lošais pu uzirn tis, esmu vect vam. Man pat k ar vi u kop dotie uz mežu vai k d ekskursij . J , mums ir ar vienk ršie str di, piem ram, par nesak rtotu istabu vai nenomazg tiem traukiem, bet tie paties b ir tri nov ršami s kumi. Vect vam ir taisn ba – k rt bai ir j b t!

Bieži vien vakaros, skatoties televizoru, vect ti š st sta man par savu jaun bu vai ar par to, k da es biju mazi a. Vi patieš m ir interesanti klaus ties, un tieši vi š ir mans stimul s nepadoties un c n ties t l k, jo par visu, ko esmu sasniegusi, man ir j pateicas vect vam, jo vi š man ta u ir ar t va un m tes viet , vi am ir oti m loša un saprotoša sirds.

Paldies par visu, ko man lab esi dar jis, vect ti ! Tu esi manas sirds d rg k un spož k p rl te!

Darba autore: **Alise Jasevi a**
Aglonas intern tvidusskolas 12. klase
Skolot ja – konsultante: Anita Vaivode

Mana ģimene

Katram ir sava ģimene. Ģimenes ir dažādas: gan tradicionālās, gan audžuģimenes. Tradicionālajā ģimenē ir māte, tēvs un bērni. Bet audžuģimenē ir audžuvecāki, kas rūpējas par nelaimē nokļuvušajiem bērniem.

Es dzīvoju audžuģimenē, un man tur ļoti patīk. Mēs kopā strādājam, atpūšamies, piedalāmies koncertos. Vasarā, kad nevajag iet uz skolu, lasām ogas un sēnes, ejam pārgājienos, guļam teltīs pie upes. Jūnijā jautri svinam Līgo svētkus.

Svētdienās mēs apmeklējam baznīcu. Mūsu ģimenē ir tradīcija: katru gadu augustā ejam vai braucam ar velosipēdiem uz lielajiem Aglonas svētkiem. Vasarā mēs braucam arī uz nometni. Bet ziemā, kad krīt sniegs, mēs atpūšamies un jautri baudām ziemas priekus.

Mūsu dzīve audžuģimenē pāriet interesanti un ritmiski, jo mūsu ģimene ir ļoti draudzīga un izpalīdzīga.

Alise Kātiņa

Dagdas vidusskola

9.b klase

Mana imene

Viss rodas no mazumiņa – puķe izaug no sēkliņš, cilvēks izaug no bērniņa, bet imene izaug no divu cilvēku mīlestības. No sākuma ir divi, tad jau trīs, četri, pieci..., līdz beidzot ir saime.

Un tad šie cilvēku grupas žāš pie viena galda vienmēr, vienpilsētā, vienvalstī...

Visai saimei ir kas kopīgs, raksturīgs. Piemēram, deguns vai uzacu forma, ar tradīcijām. Imenes pamatu veido divi cilvēki, un tas ir spēks.

Manā imēnā dzīvo mamma, tētis, vecmamma, divi brāļi un es. Mēs dzīvojam laukos, turam lopņus un esam pirtīkuši. Mēs dzīvojam ritmiski un mierīgi.

Bet darba ir daudz! Mana imene ir ārkla, gādīga, kārta, draudzīga un mīla. Es visus viņus oti mīlu, un viņi mani arī. Mēs visi esam vienoti, un mēs esam spēks!

Kad cilvēks ir viens, viņam nav uz ko paauties, viņš pats atbild par sevi. Bet imene – tā jau ir savienība. Vairākas domas, raksturi, labas un ne tik labas pašas... Visbeidzot rodas kopīga ideja, kopīgs mērķis un kopīgs risinājums.

Mēs vakaros sēžamies pie viena galda un pērspriežam dienas gaitas, veiksmes un neveiksmes. Dažreiz ar strīdām, vīlamies, bet tas viss pieder pie lietām, jo tikai strīdos dzimst patiesība!

Es esmu laimīga, ka man ir tāda imene! Ar man ir tāds pat deguntīšs kā mammai, bet uzacu forma kā tētī! Visi saka, ka mēs ar brāļiem esam oti līdzīgi!

Mana imene ir laba. Mēs spēlājam spēles. Mēs taisām pikniku vasarā. Kopīgi svētki ir kopīgs prieks! Svētkos dāvinājam dāvanas viens otram. Man prātīgas lietas. Mums bērniem patīk vizināties ar riteņiem. Mēs arī tie esam zivis. Un es no rīti vislielāko zivi, mēs to nosvērām. Tā bija deviņi simti gramu, un es biju laimīga!

Saules staru spožko,
Pavaspuķī skaistko,
Doms visu gaiško,
Nesu, tēti, māmuli!

Aicinu mūs visus kopā augt spēcīgiem, stiprināt savas imenes un tās kopā veidot
Latviju, kur mēs visi esam dzīvotmīļi!

Amanda Briška
Riebiņu novads
Galvenā pamatskola
2.klases skolniece
Skolotājs-konsultants Elza Leimane
t.26246100, e-pasts:elzaa4@inbox.lv

, 8

2

Visdārgākā dāvana.

Man pieder visdārgākā dāvana,
Ar kuru es lepojos ļoti:
Visskaistākā māmiņa, vislabākais tētis
Un brālītis jaunāks man ir.
Mēs kopā laimīgi esam,
Jo katrs sirdī mīlestību nesam
Pret ģimeni, Krāslavu, Latviju.

Darbdienās visi aizņemti esam,
Kopā ar bāli uz skolu ejam,
Tur mēs abi zināšanas smeļam.
Tētis un māmiņa darbā iet,
Strādā un rūpējas, lai mums viss tiek.
Vakaros visi pie galda tiekamies,
Runājam, stāstām un smejamies.

Brīvdienas vienmēr es gaidu ļoti,
Lai kopā ar ģimeni uz laukiem dotos.
Tur brīvība, ko visi dievina,
Un vecmāmiņa- mīļa un devīga.
Kopā mēs visi pastrādāt varam,
Mazus un lielus darbus tur darām:
Ravējam dārzu, zāgējam malku,
Ja vajag, radus saucam uz talku.

Mīlam mēs ģimenē cits citu ļoti,
Sargāt un cienīt viens otru protam.
Gribam, lai pilsēta tīra mums būtu,
Lai visi cilvēki Latvijā laimīgi kļūtu,
Lai katram Latvijas bērnam sava ģimene būtu,
Tā kā man, jo man pieder visdārgākā dāvana-
Tā ir mana ģimene.

Angelīna Gribule

Krāslavas pamatskola 6.b klase

Mana ģimene

Ikvienam cilvēkam ir ģimene. Es uzskatu, ka neviens cilvēks nevar dzīvot bez tās. Man ģimene nozīmē visu, es nevaru pat uz mirkli iedomāties, ka man tā nav tu nebūt.

Ģimene - tie ir cilvēki, kuri ir oti cieši blakus, mēl viens otru un saprot, vieni saprot, ja esi kādā jēgā, palīdz s. To es visvairāk novērtēju ģimenē. Mani vecāki vienmēr man dod visu labāko. Par to, ka viņi man iegulda savu laiku, savu sirds siltumu un visu mīlumu, es viņiem saku: "Paldies!"

Manuprāt, man dzīvot ir oti paveicies, jo man ir vecāki brālīši, ar kuriem es varu parunāt, pasmierties vai arī palīgā palīdzību, zinot, ka viņi šādi neatteiks. Brālīši man dzīvot ir liela nozīme, jo viņi ir vecāki par mani par septiņiem gadiem. Kad es vēl biju pavisam maza, Artis mani pieskatīja un daudz laika pavadīja kopā ar mani. Es viņam esmu svarīga un mīļā joprojām. Protams, kā jau visiem cilvēkiem, arī mums ir gadījumi, bet nākamajiem dienām jau atkal esam labi draugi. Tagad brālīši rīzē, neesam redzējušies gandrīz gadu. Es esmu oti noilgojusies pēc sava lielā brāļa, tāpēc nevaru vien sagaidīt, kad Artis atbrauks un es atkal varēšu viņu apskaut kā bērni.

Es domāju, ka jebkuru cilvēku, kuram ir ģimene, var uzskatīt par vislaimīgāko pasaulē. Es mīlu savu ģimeni un lepojos ar to, jo man tā ir vislabākā.

Anita Kekere

Dagdas vidusskola

8.b klase

Radošo darbu konkurss „Mana imene”

Vec ki – mans sp ka avots

Manas sirds gudrība, manas iedvesmas spēks, mana stiprība, manas dzīves debesis – mammte Eleonora un tētis Pēteris. Kā divas rudzu vārpas. Kā Jumša zemes brīnums. Kā Latgales skaistās zemes elpa.

Mani spēks ir ticība dievam. Lūgšanas ir vienas esības debesis. Kad Aglonas Dievmātes raidītenerģija saplīst ar bazilikas zvanu skaņām un atbalsojas Egles un Cīrša ezerā, tad mana Eleonora ir laimīga. Viņas acs iemēģo gandarījuma un prieka atspulgs – par bērnību, mazlietu, vīru, radiem, Latgales priesteriem un mieru virs Latvijas zemes.

Viņa ir kara laikā bērns ar stipru gribasspēku. Ar rādījumu. Ar latgāļietes aklumu un neatlaidību.

Mana 76 gadus jaunā saulespuķe.

Mana prieka zvaigzne.

Tētis ir ozols – stiprais latgāļietis Pēteris. 82 gadi viņa dzīves kalendārā ir nieks. Viņa saknes ir spēcīgās un darbīgās. Pēteris nebiedē ne dzīvja trakošana, ne dzīvlietus mēkošanu draudģstumdšanās, jo viņš, drosmīgais Vīrkavas puisis, ir cēnītājs un darītājs. Gadi ir viņa skaistums un iedvesma jauniem darbiem.

Mans tētis – mana drošības atslēga!

52 gadu kopbēšana maniēvecķiem ir kā mēs Laimēpuēststās, kā ticība labajam, kā mēlēstības skaistā dziesma.

Es pateicos Tev, Dievs, par vecķiem – manas dzīves stiprību un spēku, jo viņi ir mans rudzu maizes rīciens, dzīves skaistuma apliecinājums un stiprība spēru vēziens!

Nāc jauna diena. Dabā iedeģo pavasaris. Manu vecķu acīs smaida. Mēs visi kērtē.

Pēterā un Eleonorā Aglonā stāstē turpinās.

Darba autore: **Anita Vaivode**

Mob. tālrunis: 26806329

4

,6

2

Mana ģimene

Ģimene ir maza valstiņa ar savu tradīciju, iekārtojumu, hierarhiju.

Tās sastāv no ģimenes locekļiem, kur katram ir savi pienākumi, vietas ģimenī. Ģimenes ir vairākas paaudzēs. Cilvēkus, kuriem ir ģimene, var uzskatīt par laimīgiem. Paveicieties bērniem, ja ģimenī ir labas attiecības starp vecākiem un bērniem.

Mūsu ģimenī ir četras paaudzēs. Mans vectēvs, mamma un tētis, divi brāļi, brāģi, bērni, daudz brīvu un māsīcu, tantes un onku. Visus mēs vieno tuvas attiecības.

Ģimenei jābūt vienotai, un mēs tādēsim. Tuvie ir tie, kas mīl tevi visvairāk. Es oti mīlu savu ģimeni. Visus kopā un katru atsevišķi. Mani tuvie ir mana māmiņa Marina, tētis Artūrs, krustmāte Jēna, brāģi Pēteris un Aleksandrs. Pēterim jau ir sava ģimene.

Mēs visi mīlam dzīvniekus un mums to ir daudz – trīs suņi un kaķis.

Mūsu ģimenī ir ir dažādas tradīcijas. Tradīcijas mūsu ģimenī uztur mamma. Ziemassvētkos un Lieldienu sanāksmēs visi kopā svin galda. Ziemassvētku eglīti mežā meklējam citādi. Manai mammai pirms Ziemassvētkiem ir ar dzimšanas dienu. Tāpat dzimšanas diena ir jānā. Eglīti rotājam mammas dzimšanas dienā, bet izjaucam tā dzimšanas dienu. Tā ir viena, tikai mūsu ģimenei raksturīga tradīcija. Ziemassvētkos dāvinām citam dāvanas, kas sagādā prieku un laimību. Mums oti patīk svinēt, jo tad visi esam kopā.

Svētdienas kopā ar mammu un krustmāti apmeklējam baznīcu un pēc tam mums ir kopīga svētdienas brokastis.

Mēs ar daudz ceļojām. Ceļojumus plānojam un braucam kuplāskaitā, kas ar mums oti apvieno.

Vasarā mūsu ģimene pavada daudz laika uz dārzu. Mēs iecienām katrā vietā ir pie Sveru ezera.

Mums katram ir savi pienākumi un uzdevumi. Mamma ir ģimenes pavarda sargātāja. Viņa uztur mājās un dzīvniekus. Mamma prot arī visiem aprūpēt un visus samierināt. Tētis daudz strādā. Mans uzdevums ir labi mācīties. Visus veicamos darbus mamma un tētis apspriež vakarā. Mani brāģi jau ir lieli un ar mums nedzīvo, bet svarīgi jautājumus prasīsim viņu viedokli.

Man ģimene ir kā maza valstiņa, kur visi tās locekļi jūtas pasargāti, mīlēti, gaidīti un saprasti.

Artūrs Lukjanskis 6.a
Krievu pamatskola

Radošo darbu konkurss “Mana imene”

Dadz ša sentimento

Dace Daukste

Aglonas intern tvidusskola

9. klase

Skolot js – konsultants:

El na Smirnova

t. 26806324

elina0506@inbox.lv

Dadz ša sentimento

Gara, l kumaina ce a, kurš veda lielaj , plašaj un nezin maj pasaul , mal dižoj s dadzis. Br žiem vi š jut s lepns, jo bija dzi i iest mis savas saknes zem , br žiem jut s skumjš, jo ce a putek i kl ja v dek iem l dz g s lapas.

K du dienu dadzis bija izdai ots. Vi a augumu kl ja s rtvioletas lampi as, gluži k Ziemassv tku egl tei, kas uzposta sv tkiem. Nu visi iev roja pietic go dadzi.

Ak, cietais, sp t gais st vs, k es tevi saprotu! Galvenais ir paciest un cer t... T aizs k s ar mana dz v ba. Tikai nesen m mi a past st ja, ka no pirm manas eksistences mirk a mani iesaukusi par „dadz ti”. Dz ve reiz m dze k n tre un ievaino k asa izkaptis. Satraukt m mi as dv sel te tr su oja tiev cer bu diedzi , kas k zirnek a t mekl tis š pojas v jos. Ta u k du dienu vi a aprata, ka viss ir main jies. Vi d ga maza dz v bi a. Es ar visiem dadz ša taustekl šiem pie ros dz vei. Beidzoties ziemai, kas k mamma v sta, ir bijusi bag ta ar sniegu un sauli, es ieraudz ju šo pasauli. T es ieguvu v rdu Dace un m lošu imeni.

Šogad b s aizvad ts sešpadsmitais gads. Ikkatra diena šaj imen ir k sv tlaime, jo nekad nebija t , ka es neb tu apr p ta un m l ta. Manas m k s dienas ir sv tku dienas, kad ar visu imeni sapulc jamies pie viena galda un baud m kop b šanu. Šaj s dien s m s cenšamies viens otru iepriecin t ar visdaž d kaj m liet m, ko katrs no sirds esam gatavojuši. M s kop esam iecien juši apmekl t daž das Latvijas vietas, jo šis laiks liek mums uzzin t jaunas lietas un baud t vienam otra kl tb tni. Savus ce ojumus m s iem žin m fotogr fij s, ko ieliekam imenes album , jo tie ir svar gi mirk i no m su imenes piedz vojumiem.

Dadzis – neparasti paciet gs un iztur gs. Bet, kad runa ir par m ziku, tas gatavs pasaulei d v t savas p kas l dz p d jai s kli ai. Dv sele pild s ar neparastu ener iju, k sausum p c valgmies izsl pušais auga ermenis. Es gremd jos r e u ska s un pateicos debes m, ka man dota t da iesp ja dz vot šaj pasaul ar m lošu imeni. T ir neaprakst ma saj ta, ka tavam piesk rienam pak aujas šis majest tiskais instruments. Br d , kad sp l ju r eles, paz d viss s p gais un sliktais. K p kas gais pace as domas. Cik daudz skumju... Cik daudz s pju... Cik daudz cer bu... K silt j nija r t p avu iepriecina dadz ša košais zieds, t es esmu gatava d v t savu m lest bu un ener iju visiem izsl pušajiem. Tas viss nenotiktu, ja mani neatbalst tu imene. Ikreiz, kad pies stos pie r el m, zinu, ka klaus s mani sirdsm ie. M mi a vienm r iedrošin s un atbalst s, t tis pal dz s un iepriecin s, lielais br lis b s stiprais plecs.

Labais vienm r piel p pie man m adati m, bet aunais sabirst ce a putek os. Paldies, ka tiku ies ta m loš imen . Paldies, ka ik dienu g stu p rliec bu, ka manas saknes pamat gi iesak ojas un piepilda ermeni un dv seli.

Man visapk rt ir gaismas stari, bet br žiem man liekas, ka uz š s zemes pat mazs putekl tis ir mans draugs.

Dace Daukšte,

9. klase,

Aglonas intern tvidusskola

* *sentimento* - j tas

imenes vrtbas

imene ir laul ts p ris ar b rniem vai bez b rniem, vai viens no vec kiem ar b rniem. Katr imen ir savi likumi, trad cijas un nosl pumi. Lai saglab tu savu dz ves vietu, vajag d v t savu siltumu, r pes un m lest bu.

Manas imenes tr s svar g k s v rt bas: m lest ba, atbalsts un cie a, p c man m dom m, ir katras laim gas, m lošas, saprotošas un labas imenes atsl ga. Bet, protams, ar m loš s, saprotoš s imen s bieži neiztikt bez str diem, nesaska m un domstarp b m. Un svar g kie ieguld jumi imenes attiec b s b tu m in t patiesi saprast otru cilv ku. Mazas laipn bas un piekl j bas izpausmes ir rk rt gi b tiskas. Piev ršot uzman bu pat s kumiem, cilv ki sav s cer b s balst s uz sol jumiem, jo seviš i uz t diem, kas tieši skar vi u b tisk s intereses.

Diemž l ne katr imen ir miers un valda m lest ba, bet gan probl mas ar k du no imenes locek iem. Šodien pasaul ir tik daudz b du, un es dom ju, ka liela da a to n k no m j m. Pasaule cieš tik oti t p c, ka nav miera. Un miera nav t p c, ka miera nav imen s. Mums ir t kstošiem izpost tu pavardu. Mums ir j padara savas m jas par l dzj t bas centriem, j iem c s piedot l dz galam, t d j di nesot mieru.

M s dien s cilv kiem ir daudz stresa, un tas ir oti kait gi, jo stress var novest pie impuls vas uzved bas, nesaska m imen , imenes izjukšanas, slikt m attiec b m ar cilv kiem un soci l s izol cijas. Lai izvair tos no š faktora, galvenok rt vajag m c t pl not savu laiku. Vajag m c t atš irt m ju no darbavietas, lai nevajadz tu papildus str d t, bet gan vair k piev rst uzman bu savai imenei un dal ties ar saviem dienas iespaidiem.

Es savuk rt grib tu nov l t imen m mieru, prieku un laipn bu, lai, neskatoties uz pag tnes b d m vai nedien m, viss b tu labi. Vajag iet tikai uz priekšu ar lielu cer bu. Cer ba ir laimes paveids un, iesp jams, vien g laime, kas baud ma šaj pasaul .

Dagnija Vjatore,
Dagdas vidusskolas 9.a klase

Mana ģimene

Mīlu sauli, draugus, vasaru, maģones un lietu, bet ir kaut kas, bez kā es nevaru tā ir mana ģimene, mans dzīves gaišākais stariņš, mans lepnums.

Mīlestība pēc savas būtības ir ļoti dīvaina, var nezināt un neatcerēties dzīvē cilvēku, bet pastāv iespēja, ka tieši pēc šī cilvēka skumjas būs vislielākās. Tieši tā man ir noticis ar tēti, viņš ir devies aizsaulē, tomēr vienmēr paliks manā dvēselē, es zinu, ka viņš ir man blakus, palīdz man, uzklausa mani tumšajās naktīs, kad nevienam citam nevaru pažēloties. Vecmāmiņa man bieži vien ir teikusi, ka esmu līdzīga viņam un ka viņš mani ļoti mīlēja.

Tomēr, man ir vecākais un vienīgais brālis, kurš vienmēr liks man pasmaidīt, izvilinās manu smaidu un palīdzēs saskatīt, cik pasaule ir brīnišķīga. Tieši brālis man ir iemācījis, ka dažreiz ir nepieciešams pasmieties par sevi, kritiski izvērtēt kādu situāciju un turpināt virzīties uz priekšu. Labākais dzīves skolotājs, kurš ir zinošs daudzās dzīves jomās. Viņš man ir kā saulīte aukstā ziemas dienā, kas iepriecina, sasilda un pazūd, jo viņš jau ir liels, viņam sava dzīve, ģimene un savs ceļš.

Visdārgākais cilvēks šai pasaulē man ir māmulīņa, garīgi stipra sieviete, dažreiz pat atgādina Žannu D'arku. Kopš savas bērnības redzu bailes viņas acīs no nezināmā, bet zinu, lai cik grūti būtu, viņa tiks galā ar visu, uzvarēs jebkuru, ies uz priekšu un mācēs pastāvēt par sevi un savu ģimeni. Nav nekā labāka par mammas sirdspukstiem, par viņas roku smaržu un par tiem stiprajiem apskāvieniem, kad tik ļoti ir nepieciešama palīdzība.

Ģimene man nozīmē ļoti daudz, tā ir daļa no manis. Ja man vajadzēs savu karogu, es ņemšu mammas lakatu, ja man vajadzēs padomu, es lūgšu brālim dzīves gudrību, ja man vajadzēs motivāciju, es atcerēšos tēti!

Darja Komlačeva
Riebiņu vidusskola
11.klase

13

3.

2

31

12

?

?

,8

2

Mana ģimene.

Te ir mana māja,
Te ir mana mamma,
Viņa staigā, pie sevis
Klusi dungodama.

Te ir mana māja,
Te ir mans tētis,
Vakaros noguris viņš
No darba nāk.

Te ir mana māja,
Te ir mani brāļi,
Čakli mācās viņi,
Dažreiz mani ķircina.

Te ir mana māja,
Te esmu es,
Te ir mana dzimtene
Tā ir mana vēsture.

Dēvids Geks 6.c klase Krāslavas pamatskola

Mana ģimene.
Mana ģimene ir Dīzena.
Kāts brauciens mums ir prieks.
Vecākiem zeltītas rokas,
Bērniem sudraba kājiņas.

Braucieni mums ir lieli, mazi,
Daži tālu, daži tuvu.
Ģimenei ir svarīga nozīme
Tas mūsu mazajām bēdām.

Darbi lieli, darbi mazi,
Kā liela un maza puzīte.
Darbs ir ģimenes lieta,
Kas mūs ieraiņina!

Dīzenisa Utiņāne 3. kl.

Mana imene

Mana imene ir liela, mēs visi esam draudzīgi, mēs mīlam viens otru.

Mana imene ir kā saulespuķe. Mamma ir zieds, tātad kā tīši un mēs, bērni, esam ziedlapiņas.

Mamma ir mūsu mums, mēs visu sargājam. Tātad mēs atbalstām, palīdzam un aizstājam visus. Mēs bērniem jābūt priecīgiem!

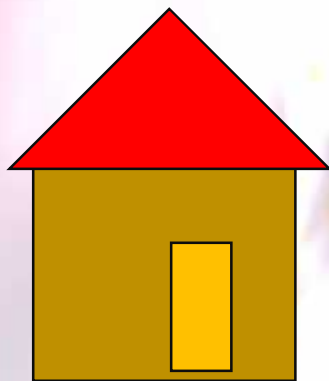
Mēs gribam, lai visi mēs esam laimīgi, tāpēc tātad māmām daudz strādā, mēs viņiem palīdzam. "Ar darbu var paveikt daudz"-tas ir mūsu imenes moto.

Mēs esam visjaukākā imene un katram bērnam vajadzētu savu imeni kā saulespuķi!

Egls Sprindžs
Riebiņu novads
Galvenā pamatskola
2.klases skolnieks

Skolotāja konsultante Elza Leimane
t.26246100, e-pasts:elzaa4@inbox.lv

“Es vienmēr bīšu pusceļā uz tevi

Jo mēlest bācē am galā nav.” (Vizma Belševica)

Imēne tie ir katra maza daļa no apkārtnes pasaules. Tie ir vieta, kur katrs no mums jūtas mīlts, saprasts un uzklausts. Vārds “imēne” ikvienam saistās ar kopbācēti, un man tas ir tuvu cilvēku loks, kur vienmēr valda laime un prieks, kur ir kopīgās tradīcijas, tieši ar man imēni ir savas vērtības. Pašas galvenās, manuprāt, ir mēlestība, cieņa citam pret citu un vienotība.

Mēlestība var būt dažāda: var būt mamma, tēti, brālī vai māsu, “otru pusīti”, mājas mēluli, draugus un Tēvzemi. Taču, manuprāt, vissvarīgākais ir mēlēt savu imēni. Man imēni, kur ir etniskā imēnes locekļi, katram ir sava vieta, kuras pamati balstās uz mēlestību. No pirmajiem dzīves mirkļiem mēs esam kopā ar mamiņu, kas, jau gaidot bērniņu, skvēlta mums rūpes, mēlestību un maigumu. Tātad ir imēnes atbildīgais par visu, kurš imēni rada aizsardzības sajūtu, drošību un emocijas. Bērni-tie ir iedvesmas un enerģijas avots.

Cieņa-tie ir attieksme un izturšanās vienam pret otru. Tie pat kā jebkuram cilvēkam, imēnei tie ir svarīgās vērtības. Reti kur imēni mēsdienaspēj risināt problēmas kopīgiem spēkiem un atbalstīt citu, neskatoties uz grūtībām. Jā, tie ir man imēni! Mēs vienmēr atbalstām, cienām, mēlam viens otru. Lai varētu cienīt, vajag būt ciešas pilniem darbos un vērdos. Imēne ir viena komanda.

Ir pazīstams slavenais etru musketieru sauklis „Viens par visiem, visi par vienu!” Šo teicienu var arī attiecināt uz manu imēni. Kas tad vieno imēni? Svētīgi, labāji, tradīcijas, notikumi un emocijas. Visvairāk imēni izdodas vienotīgi pavadīt laiku. Esot kopā, var aprunāties, pastāstīt notikumus, uzspēlēt koplielaudījumus, baudīt maltīti, doties pastaigā vai apciemot vecvecākus.

Mana imēne ir mans lepnums un visa mana dzīve. Azerbaidžāņu sakāmvārds pauž: „Imēne – laimes atslēga”. Tieši tāpēc novēlu, lai katrs imēni būtu sava laimes atslēga, jo katrs saprot, ka cilvēks viens pats nevar būt laimīgs.

Elina Staņa,

Dagdas vidusskolas 9.a klase

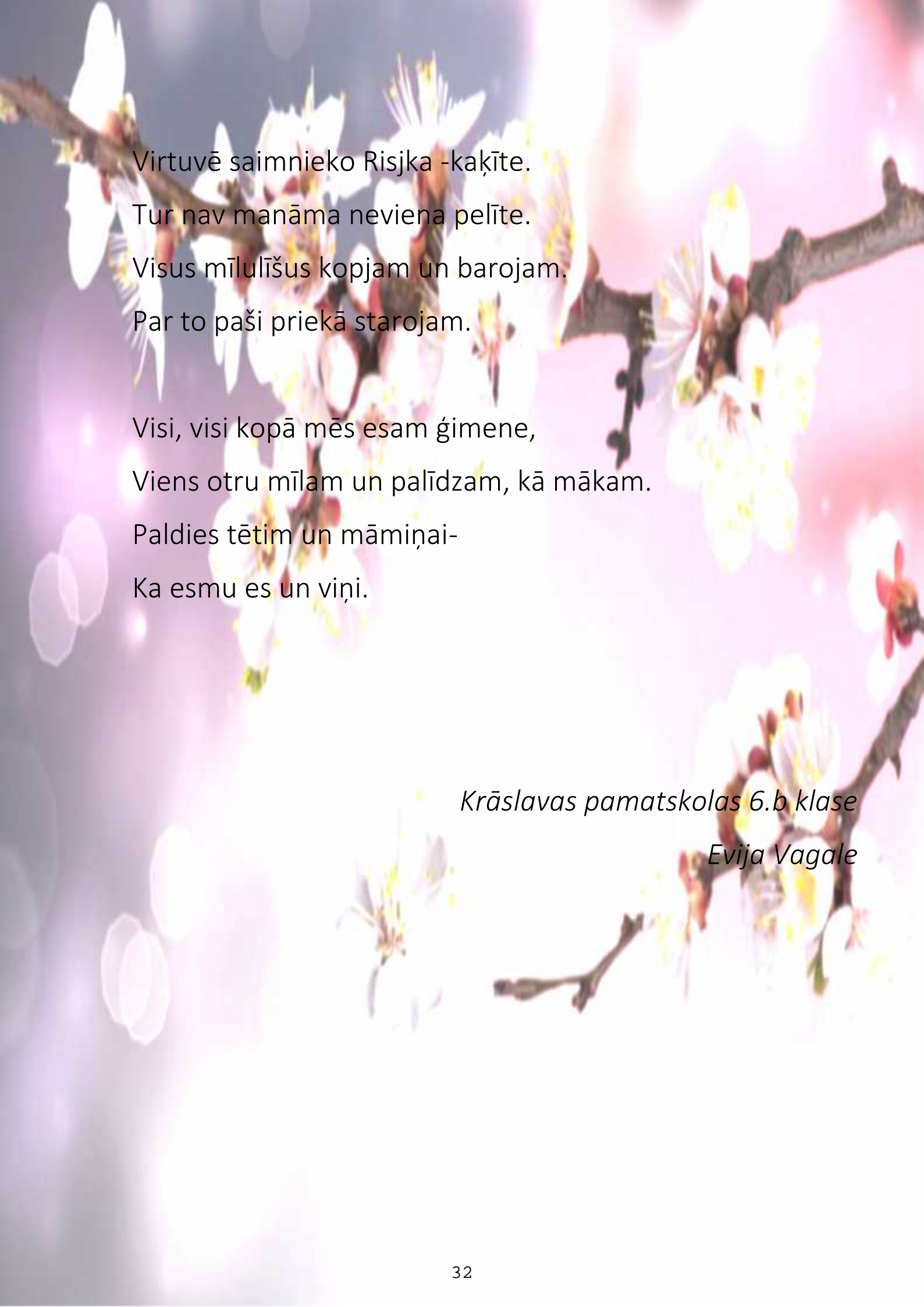
MANA ĢIMENE

Tētis, māmiņa un es,
Arī vecmāmiņas dāvanas man nes.
Vectēvs sagaida mūs laukos,
Tur pavadām mēs brīžus jaukos.

Māmiņa dod bučiņu,
Kad eju es uz čučiņu.
Tētis vienmēr palīgā nāk,
Visas bēdas aizdzīt māķ.

Vai pateicu jau visu?
Ak, nē! Būtu gandrīz piemirsusi.
Čips, Deizija un Buča – trīs suņukiņi-
Visiem, visiem mīļi viņi.

Bruņurupucīte Baksa pa zālāju skrien,
Pēc savām pusdienām garākā zālītē brien.
Trusītis Pēterītis savu kāpostiņu gaida,
Balto strupastīti tik augstu svaida.

Virtuvē saimnieko Risjka -kaķīte.
Tur nav manāma neviena pelīte.
Visus mīlulīšus kopjam un barojam.
Par to paši priekā starojam.

Visi, visi kopā mēs esam ģimene,
Viens otru mīlam un palīdzam, kā mākam.
Paldies tētim un māmiņai-
Ka esmu es un viņi.

Krāslavas pamatskolas 6.b klase

Evija Vagale

Mana ģimene

Katram cilvēkam ir ģimene. Kādam varbūt ļoti liela, kādam mazāka, bet tas nav galvenais. Galvenais ir tas, ka tā vispār pastāv, un, ja tās nebūtu, cilvēki būtu daudz nelaimīgāki. Piemēram, kā tie bērni, kuri dzīvo bērnu namos, kā, piemēram, es senāk. Tagad es esmu daudz laimīgāka dzīvojot ģimenē.

Mana ģimene ir liela, jo mums ir daudz bērnu. Mums ir arī daudz radu. Manā ģimenē ir 9 bērni, no tiem ir 5 meitenes un 4 zēni, kā arī 2 vecāki. Man patīk mūsu ģimene un arī bērni, ar kuriem var parunāties. Mūsu ģimenē bērni ir atsaucīgi, arī vecāki ir sirsnīgi.

Mums nekad nav garlaicīgi. Mēs spēlējamies, mācāmies un atpūšamies kopā. Mēs arī palīdzam vecākiem, atvieglojot viņu dienas gaitas daudzos ikdienas darbos. Es lepojos ar savu ģimeni un negribētu, lai man būtu cita ģimene, jo te es jūtos vajadzīga, te es jūtos droši.

Evita Eisaka

Dagdas vidusskola

9. b klase

Mana ģimene

Ar ko es varu raksturot savu un daudzas citas ģimenes? Manuprāt, ģimenes locekļus var raksturot kā mazus laimes rūķīšus.

Ir brīži, kad tu esi pavisam noguris, ka pat nespēj uztaisīt sev tēju, jo tev ir jāstrādā, lai pabeigtu iesākto darbu. Tieši tādos brīžos kāds no šiem rūķīšiem atnes tev siltu, garšīgu tēju, apskauj un apsedz ar mīkstu pledu. Nieks, bet, pateicoties tam, rodas jauni spēki darbam un dzīvei.

Arī tu pats vari būt šis mazais laimes rūķītis, kad redzi kādu nogurušu, un tava diena būs piepildīta ar gandarījumu.

Labākie draugi ir ģimenē. Te vienmēr uzklausīs, sapratīs un palīdzēs.

Es ļoti reti kad stāstu par savām problēmām maniem tuvajiem cilvēkiem. Tas nav tāpēc, ka es baidos vai neuzticos, bet tādēļ, ka negribu apgrūtināt viņu dzīvi.

Mēs ģimenē cenšamies saudzēt cits citu.

Jebkuru manu ideju un interesi viņi atbalstīs un nekad neliegs par to interesēties un nodarboties. Ģimene atbalsta mani gan garīgi, gan materiāli, ja tas ir nepieciešams.

Es interesējos par korejiešu valodu un kultūru. Lēnām apgūstu šo ne vieglo valodu.

Māmiņa apmaksāja manus kursus un vienmēr slavēja mani visiem par to, kaut arī zina, ka šī valoda netiek plaši izmantota. Šis atbalsts man ir ļoti motivējošs un svarīgs.

Domāju – ģimene ir vissvarīgākā vērtība. Par cilvēkiem, kuri tev ir tuvi, vajag rūpēties un nekad neatstumt tos.

Es cienu savu ģimeni un esmu ļoti tai pateicīga. Gribētu, lai Latvijā katram būtu ģimene, kurā viņu uzklausīs, palīdzēs un mīlēs.

Laimīgas ģimenes darīs stipru arī Latviju.

Gabriela Malahovska

8.b

Krāslavas pamatskola

,5

2

Mana ģimene

Katram cilvēkam ir ģimene. Cilvēks ir laimīgs, ja viņu kāds mīl, žēlo, atbalsta – tas viss ir iespējams ģimenē. Manuprāt, katrā ģimenē ir savi trūkumi, problēmas, tomēr tās kopīgi risināt ir vieglāk. Es uzskatu, ka ģimenes ir dažādas un prieki un bēdas arī ir dažādas.

Manā ģimenē ir tētis, mamma, brālis. Mūsu ģimenē ir liela mīlestība un atbalsts, katrs ģimenes loceklis palīdz citiem jebkurā brīdī. Mums ir daudz kopīgu interešu, tāpēc mēs daudz laika pavadām kopā. Netālu dzīvo arī mana mīļā vecmāmiņa, ar kuru es pavadu laiku, kad mamma ar tēti darbā. Vecmamma mums ļoti palīdz grūtos brīžos.

Es domāju, ka jebkuru ģimeni vieno ne tikai liela mīlestība, bet arī kopīgs darbs un kopīgas problēmas. Manuprāt, vajag ar ģimeni pavadīt vairāk laika, lai neattālinātos viens no otra, tāpēc mēs visi kopā braucam uz dažādiem pasākumiem. Gandrīz katru vakaru mēs kopīgi skatāmies mīļākās filmas vai pārraides, dažreiz arī spēlējam galda spēles, kopā veicam daudzus darbus saimniecībā. Mūs ļoti vieno arī kopīgas ēdienreizes. Kad visi kopā ne tikai vakariņojam, bet pārrunājam arī dienas gaitas, cenšamies saprast viens otru, lai būtu mazāk strīdu. Tomēr, es domāju, katrā ģimenē reizēm ir strīdi, tikai svarīgi ir prast vienoties, prast uzklaut un arī piedot.

Svarīgākais manā dzīvē ir mana ģimene. Katru reizi, kad nav mājās kāda ģimenes loceklis, es pēc viņa ilgojos. Es ļoti mīlu savu ģimeni un vēlos, lai mums viss izdodas, lai katram ir stipra veselība, lai sokas gan mazie ikdienas darbiņi, gan lielie dzīves darbi.

Irina Jefimova
Dagdas vidusskola
9.b klase

Mana ģimene.

Ģimene, cik skaists vārds! Ko nozīmē
šis vārds izsaka. Ko dod ģimene man, mamma
bērniem? Ko tas viss nozīmē? Ak cik skaista
saimnie sirdā - ģimene, ģimene - kā ģitāra skaņa,
kā koka skaņotājs, kā bīte sar. Bez mēģinājumiem
niedzīvojam. Bez mīlestības viss ir mirst. Bez
mīlestības nav ģimenes. Bet cik daudzām šī
sirdā tūkst (ģimene) Pat ģimene ne var būt
izdoctas savas bērnu skaudāitū tūkst, ka
tu būtu atļūdas. Pat ģimene, es bija kāpēc
romānos un sirdā, ka tā glauda sirdi
maiga sirdi un dedzina kā lūmē, ka
tā nav cīvēka parēt dīvēs un noģēst el
dāvi jaunā ģimene sirdam sirdam. Kā mīlu bērniem,
būvējam sirdi, slēpj kāpēc sirdam sirdam. Sirdi
dāvi dāvi ne rītām sirdam bērni, sirdi sirdi
dāvi dāvi sirdam sirdi, dāvi dāvi sirdi sirdi
ēģlēs. Cik ģēsi un jaunā atkal atģēsi tu sirdi
nēm, sirdi bērni. Tā iz mana ģimene bērni
citi sirdā nav. Bez bērniem tā nav ģimene.
Bet cik grūti un cītīgi sirdam, par
kāpēc dāvi bērniem. Cik jaunā, es un mana
bēni pastaigājamies, spēlējamies, draiskojamies.
Pat sirdam, sirdi gataojam un ēģēsi sirdi
nav dāvi gataojam. Nē dāviem būti bērni
nēm draugi, jo bērniem mamma atģēsi
tas iz pati dāviem, kas sar būti.
Ģimene = ģ - ģitāra skaņa
ē - iestība
m - mamma

E - es

n - nān nauda

E - esun būni

Mana - ar kalām kautam rakstu es. Mana
 mīkā, jausā, gimele. Šānīgais kas ir no šā
 tās skaisti būni. Kējina, gaudavita par dā
 palīgu, maita-top modēle, maita-māsa-pān
 cisi ti. Kaut pūdzima mīlestība, viņi dēji
 domāja, kā to nosaukt. Ēmēja, domāja,
 kā mē izdomāja un nosauca to mājā
 sardā - gimele. Gaudimani mējas, mē
 pasauca par māsu sūkam. Viens tu rē
 nekas. Nezaudējiet sakarus ar būnām, ar
 sardāiem. Gimele nān elatēpna, sirdē, p
 nodivi sūkāta uz timentu. Gimele ir lēnā
 gēts dēks, izi dēks vāgli, kā pēste lina rē
 kā iācēdot, pēstācēt, pēstāstāt, iācēt, vācēt, rē
 kā, kā. Kau būtu laime, mīlestība, mīcība, cūpi
 Bet nosajag skūmt kautam gimele ir sardāim, pēst
 kōvānis, vāgēni, iā jū esat dēcējusi, kā sardāim
 mīlestība gimele? Jāatāst, es arē sūgēte mēji esā
 dējusi Jā ir mīlestība. Jā ir sūgē-mēigēim nān
 klusā un brāsmāina, siltā un kōsmēina

Mana jauka māzina,
 Cik daudz ir sardu patekst
 Cik vēl es varu patekst?
 Ko vēl gimeleit sēlet?
 Lina krēmi, mīlestību
 Lina, sūne, sime
 Bet tas ir noslēpums.

Harada. Mēta Jēma. telnum 24801129

Mana ģimene

Vārds "ģimene" katram cilvēkam kaut ko izsaka. Ģimene ir cilvēka dzīves piepildījums. Tā ir mūsu pašsaprotamā vērtība, kas ir jāsargā un jākopj kā liels dārgums.

Man ģimene ir ne tikai vecāki, māsa un vecvecāki, bet arī mājas. Ģimene dod man spēku virzīties pretī savam mērķim dzīvē. Tikai ģimene mani iedvesmo patiesi labiem darbiem. Mums nav izteiktu tradīciju, kuras mēs ievērotu katru gadu. Toties, tāpat kā citas ģimenes, mēs labprāt svinam Līgo svētkus, Ziemassvētkus, Lieldienas un citus mūsu tautā iedzīvojušos svētkus. Es savu dzīvi nevaru iedomāties bez ģimenes - bez ģimenes mājīguma un ģimenes atbalsta. Mēs pieradām, ka bērņus parasti māca vecāki, bet mūsu ģimenē nav slikti, ja arī mēs ar māsu pamācām vecākus. Galvenais, ka ģimenē var justies labi: viegli un mājīgi.

Var būt daudz mīļu un saprotošu cilvēku, kas atrodas blakus. Ar viņiem varam būt kopā ilgu laiku, ar dažiem tikai pāris dienas. Taču ģimene ir viena, un tā paliks uz visu mūžu, tā sapratīs un pieņems mani vienmēr. Savā ģimenē es jūtos pasargāta un stipra.

Jana Poļaka

Dagdas vidusskola

9.b klase

Mana ģimene.

Līdz 10 gadu vecumam es dzīvoju kopā ar mammu, tēti, māsām un brāļiem. Mamma strādāja par pavāri, tētis pelnīja naudu, strādājot mežā un zāgējot kokus.

Tad notika nelaime, mans tētis 42 gadu vecumā nomira. Bet mamma no bēdām sāka lietot alkoholu. Viņa dzēra arvien biežāk un biežāk un par mums nerūpējās. Man tāda dzīve nepatika. Mēs bieži bijām neēduši, netīri. Man nebija neviena drauga. Citi bērni par mums smējās un apsaukāja mūs.

Pēc tam es sāku dzīvot bērnu namā, te es dzīvoju jau 3 gadus. Man patīk dzīvot bērnu namā. Tagad man ir ļoti daudz draugu, es esmu paēdusi, man ir tīra, skaista istaba un daudz drēbju.

Bet es ļoti vēlos, lai mana mamma sāktu strādāt un beigtu dzert. Es gribu, lai man mamma būtu tāda, kāda bija, kad dzīvoja ar tēti. Tad varbūt mēs varētu dzīvot ģimenē, nevis bērnu namā. Es to ļoti vēlētos.

Ar māsām un brāļiem mēs dzīvojam draudzīgi. Dažreiz mēs varam pastrīdēties, bet pēc tam prasām piedošanu un dzīvojam laimīgi.

Es nekam nenovēlu tādu dzīvi kā man. Es ļoti gribu dzīvot ģimenē, savā mājā. Kad man būs ģimene, es mīlēšu savus bērnus, rūpēšos par viņiem. Mēs kopā pavadīsim brīvo laiku, stāstīsim cits citam par saviem priekiem un pēdām, palīdzēsim viens otram.

Jana Volka 6.klase Krāslavas pamatskola

Mana ģimene.

Es dzīvoju nepilnā ģimenē, jo mani vecāki pirms dažiem gadiem izšķīrās. Man ir māsa no mammas pirmā vīra.

Šobrīd es dzīvoju ar mammu un ar patēvu Krāslavā. Mana māsa dzīvo kopā ar savu puisī Rīgā, bet tētis ar pamāti Vācijā. Man dažreiz ļoti pietrūkst tēta un māsas. Es pēc viņiem ļoti skumstu.

Man vienmēr gribējās, lai man būtu pilna ģimene kā daudziem maniem draugiem. Kad vecāki bija tikko izšķīrušies, man ļoti gribējās, lai viņi būt atkal kopā. Manam tētim ir savas problēmas, ar kurām pat es jau esmu piekususi cīnīties, jo tas ir bezjēdzīgi.

Man gribas, lai man būtu tāda ģimene kā filmās: priecīga, laimīga, mīļa, kurā neviens nekad nestrīdētos. Mēs visi kopā strādātu, vakaros dzertu tēju un sarunātos par ikdienas gaitām, kopā svinētu svētkus. Dažiem bērniem, kam tā ir ikdiena, šī mana vēlēšanās liekas smieklīga. Bet man tas nozīmē ļoti daudz.

Kaut man nav pilnas ģimenes, tomēr es mīlu gan mammu, gan tēti, gan māsu. Ja man nākotnē būs bērni un ģimene, tad es darīšu visu, lai bērni nedzīvotu tā kā es, jo es zinu, cik šausmīgi ir skatīties, kā vecāki kaujas.

Jolanta Siņakova 6.c klase Krāslavas pamatskola

Starpnovadu radošo darbu konkurss „Mana imene”

Vecais albums

Autors: Juris Kokins

Riebiņu vidusskola

8.klase

juris221122@inbox.lv

26362900

Skolotāja: Rita Pudane

rita.pudane@inbox.lv

25947512

2018

Vecais albums

P š v jš, v l dzestrš un taj paš laik jau maigs. Putni ivina un svilpj, sasaucas un t rg sav s spalģaj s bals s. Atkal ir kl t pavasaris. Kop ar sauli un dzestro v ju tas atnesis manu dzimšanas dienu, dienu, kur labpr t pakav jos atmi s. Un t p c no skapja es izvelku vecu fotoalbumu.

Es ieraugu sevi – smaid gu un bezr p gu rad bu vect va kl p – un apk rt st vam savu br li, mammu un t ti. Mani vism kie cilv ki. Turpinot š irst t albumu, es redzu sevi te gn ku un b d g ku, te priec g ku un laim g ku. Es skatos, k , lappus m š iroties, no bild m paz d vect vs... un mans smaidš. Nemain gi kl t tikai mans br lis, kas sp l jas ar mani, mammas un t ta m s rokas, kas sam o, un acis, kas pamana, kad esmu b d gs.

T lappuses š iras, š iras, un es iesl gstu atmi s, bet tad ieraugu sav sej piekr pta cilv ka skatienu, jo nu mums ar br li istaba b s j dala uz trijiem. Šis „kr pnieks” ir mans mazais br lis, tagad mans uzticamais rota u biedrs.

Manu uzman bu piesaista att ls, kur es ar mi-i-ilz gu d vanu, kas stiepjas man l dz viduklim, un br li, kas man pasniedz ziedus. Sept t dzimšanas diena.

N kamaj lappus mums ar br li jau rok asteres – tas ir mans pirmais pirmais septembris. Es turpinu skat ties, skat ties, l dz atmi u skr jjiens k st l nks un domas s k v ties ap pašu j dzienu „ imene”.

Kas gan cilv kam ir imene?

Cilv ki katru dienu ce as no r tiem, lai ietu, lai skrietu, lai dar tu darbus un mestos p c naudas. Cik gan nož lojami „sapr t gais cilv ks” izskat s uz zemes! Tas skrien p c naudas, varas, slavas, bet visu p r jo atst j – kur pagad s, kam pagad s, atliek uz v l ku laiku.

T ds *skriencilv ks* aizmirst visu, visu – iz emot naudu un varu. Šaj nebeidzamaj maraton „paldies, mammu, l dzu, vect ti , piedod t t,” nomaina „vecais, dod man naudu, tas tavš pien kums, man vajag tr s, nevis vienu telefonu”. Kur palika m ums un kas pie t vain gs? Vai t vairs ir imene? imene da ai cilv ces jau ir vair k pien kums, nevis laime, vair k tikai v rds, nevis ac m neredzama, bet saj tama saikne

Un man? Kas man ir imene?

Man tie ir etri no gandr z 8 miljardiem cilv ku. Š ietami nekas, bet aiz v rda *nekas* ar sl pjas viss. imene ir viss, kas cilv kam ir vajadz gs: m ju saj ta un kop b šana, atbalsts, droša aizmugure un, pats galvenais, m lest ba. Un beigu beig s san k t , ka viss d rg kais sl pjas nekur: ne liel pašum , ne biez mak , ne d rg maš n . To it k saprot visi, bet izprot tikai retais.

Es dom gs nolieku albumu un eju pie sav jiem. Paies tr s pavasari un v l tr s, un v l..., es b šu jau pieaudzis, bet vecais albums joproj m aicin s to p rš irst t un liks justies pieder gam un m l tam, un m lošam...

Juris Kokins
Riebi u vidusskola
8.klase
juris221122@inbox.lv
26362900

Mana imene

imene ir pats svarīgākais un nozīmīgākais radnieku kopums gan cilvēkiem, gan dzīvniekiem. Cilvēki ir laimīgi, ja viņi jau no pašas mazotnes ir sava imēna un tuvi cilvēki, kas vienmēr cenšas palīdzēt grūtībās, atbalstīt un dot kādu padomu.

Protams, ne visas imēnas ir draudzīgas. Gadās arī tā, ka starp imēna locekļiem notiek konflikti vai strīdi. Tie var sākties no maza nieciņa un pārvērsties par smagu imēna locekļu karu.

Ļoti bieži tie karu cēloņi ir zemes un mantu dalīšana, nepareiza bērnu audzināšana, necieņa vienam pret otru. Es uzskatu, ka tādās attiecībās imēni nevar būt, jo savus tuviniekus vajag mīlēt, un jādara viss, lai tikai atrastu kopīgo valodu un nestrīdotos.

Mana imēna ar nav tik ļoti pareiza, jo vecāki, neskatoties uz to, ka viņiem bija 4 kopīgi bērni, izšķīrās un aizgāja katrs savu ceļu. Tagad es dzīvoju atsevišķi no tēva, bet kopā ar mammu. Tomēr es uzskatu, ka tas nav slikti, jo vecākiem kāva labāk, lai gan tētis, gan mamma mīl savus bērnus vienādi stipri. Tas ir pats galvenais. Kaut arī imēna nav pilnīgi saglabājusies, vecāki uzdevināja mums neaizmirstamu un brīnišķīgu, pilnu ar spilgtiem un krāsainiem momentiem bērni, par ko es viņiem esmu ļoti pateicīga. Mēs ar diviem māsām un vecākiem kopā izaugām par laimīgiem cilvēkiem un joprojām labi kontaktājamies, sazināties un palīdzam citam citam, neskatoties uz to, ka jau vairākus gadus nedzīvojam zem viena jumta.

Mīlestība pret saviem radniekiem jābūt stiprai, un attiecībās imēni ir nepieciešams uzlabot, neskatoties uz situāciju, jo tuvi cilvēki par imēni šajās dzīvēs nav nekā. Bet par savu imēni es uzskatu ne tikai radniekus, bet arī tuvos draugus, jo tie arī vienmēr ir blakus, vienmēr atbalsta manus lēmumus, kā arī saprot mani pat vairākus parādiem. Tas ir tāpēc, ka draugi visbiežāk ir vienā vecumā un mums sakrīt dzīves uzskati, nodarbes, intereses un domas.

„Pasaulī ir tikai divas iespējas – dzīvot bailēs vai dzīvot mīlestībā” (J. Batā). Mana imēna ir mani radi un draugi, ar ko es vienmēr dzīvoju mīlestībā un draudzībā.

Jelija Smoaninova,
Dagdas vidusskolas 8.a klase

Mana imene

Katram cilvēkam ir sava imene, tomēr ne katrs savam imenam jūtas labi. Kad ir labāk pavadīt savu brīvo laiku draugu pulkā vai ieslēgties sev. Tad cilvēku ir daudz, tomēr es ceru, ka laimīgā imei ir daudz vairāk.

Es uzskatu, ka imene ir mamma, tātad un bērnus vai vairākus, kuri viens otru mīl un vienmēr gaida, neskatoties ne uz ko. Manuprāt, cilvēku, kuram ir imene, var uzskatīt par laimīgāko pasaulē. Man ir otišķi, ka māsdiens ne katram ir pilna imene. Man ir oti pāveicies, jo man ir tētis, māmiņa un brālīši, kuri mani vienmēr atbalsta un mīl. Es varu droši teikt, ka es esmu bagātā cilvēks, bet ne jau naudas vārtībā, bet gan saņemtais mīlestības vārtībā. Bez manas imenes es nebūtu laimīgā.

Man oti patīk pavadīt laiku savas imenes lokā, tomēr ikdienā māsdiens galvenokārt redzamies tikai no rīta un pie vakariņu galda. Mums ir izveidojusies tradīcija kopā vakariņot, māsdiens nekad, kamēr viņa imene nav pie galda. Māsdiens prunjam katru dienu gaitas, jaunumus.

Es negribtu neko mainīt manā imenī, ja nu tikai gribtos vairākus kopā pavadīt stundu. Es atdotu daudz no sava brīvā laika, lai pavadītu vairākus laimīgus stundus kopā ar imeni. Man gribtos, lai katram cilvēkam būtu sava imene, kur viņš justos laimīgs un būtu vienmēr gaidīts.

**Katrina Maceviča
Dagdas vidusskola
9. b klase**

Es un mana imene.

Es esmu Katr na, mammai un vecmammai Kati a, skol Kate, bet uz manas dienasgr matas raksts 3. klases skolniece Katr na Nagle. J , es jau m cos trešaj klas !

Ar katru gadu man skol pat k arvien vair k un vair k. Man ir daudz draugu, skol ir interesanti pulci i, var iem c ties daudz jauna. Mans m kais priekšmets ir matem tika. Man liekas, ka man t labi padodas. Šodien skolot ja m c ja pieskait t un at emt ar p reju, un es visu uzreiz sapratu un v l starpbr d paskaidroju Agnesei, jo vi a uzreiz nesaprata. Latviešu valod m s m c mies par lietv rdiem un katru stundu kaut ko t du, ko es nezin ju – skait us, dzimtes, sugas v rdus, un tas ir interesanti. Man pat k m c ties no galvas dzejo us, jo tas tren atmi u. Kad m s m jtur b tais j m origami p ci, skolot ja past st ja par baltaj m pol rp c m, kuras dz vo zieme os. Es satais ju gan pol rp ci, gan br no p c ti, kura dz vo m su mežos.

Kad beidzas stundas, tad s kas pulci i. Es eju uz sporta pulci u. Man pat k sports, jo var ar draugiem sp l t sporta sp les. V l es eju uz raibajiem darbiem, tur var tais t ar sav m rok m vis kaut ko. Es uztais ju oti skaistu broši u un uzd vin ju m sai. Šogad es s ku dzied t ar skolas ansambl , jo man gribas uzst ties un piedal ties konkursos.

Vai j s tic siet, ka es m cos div s trešaj s klas s? Vai tas ir iesp jams? J ! Jo ar m zikas skol es eju 3. klas . Re, cik vienk rši. Es sp l ju klavieres, eju solfedžo. Tas ir vajadz gs, lai m c tos komponistus un notis, un z mes, pauzes, un visu, kas j zina par m ziku. Taj s dien s, kad nav m zikas skolas, es dziedu ansambl „L s tes”, kuru vada skolot ja Daina Erte. Varb t es k dreiz b šu slavena dzied t ja, un tad es atbraukšu uz savu skolu ar koncertu.

P c skolas un pulci iem es eju m j s, kur mani gaida mazais br l tis. Mamma smejas, ka dažreiz man ir gar ka darba diena nek t tim. Nu tikai dažreiz. Visp r man ir m sa Viktorija un divi br i Niks un Toms. Visjaun kais m su imen ir mazais br l tis Niks. Vi am ir etri m neši. Niks m k tur t galvi u un sa ert manu plaukstu. Br l tis v l ir mazs, bet, kad vi š paaugsies, m s ar vi u iesim pastaig ties. Mana mamma vizina vi u rati os, jo maziem b rniem ir vajadz gs svaigs gaiss. Niks oti stipri sp rd s, jo t vi š tren jas. Kad uzsniga pirmais sniegs, Niks to v roja ar izbr na piln m ac m, jo tas nebija vienk rši pirmais sniegs, bet pirmais sniegs vi a dz v . Vi am v l daudz kas interesants un neiepaz ts priekš . Man prieks, ka es var šu Nikam pal dz t iepaz t pasauli. T pat k mana mamma, t tis, m sa pal dz man.

Katr na Nagle

Riebi u vidusskolas 3. klase

4

29

— « ».

50

, 6

2

Mana imene

Mani sauc Krista. Es ar īimēni dz voju Gal nos. Man ir mamma Vineta, br īlis Edgars, m īsas Laura un Simona.

Tagad ar mammu dz vojam divat ī, jo m īsa Simona m īc īs R g ī. Vi īa b īs friziere. Kad vi īa ir m īj īs, m īs kop īsp īl ījam īsp īles, pal dzam mammai. Kop īmums pat īk vakara pastaigas. Man pat īk, kad m īs kop īar mammu un Simonu lidojam uz Angliju pie m īsas Lauras. Tad m īs kop ībraucam īkaruse os un ējam uz cit īm atrakcij īm.

Kad Edgars ciemojas pie mums, m īs īsp īl ījam īsp īli Monopols. Edgars pal dz mums remont īt m īju un salabo manas mantas.

M īsu īimenes draugs ir ka īis T īeris.

Mums ir īoti daudz ga īimene, m īs m īlam viens otru. Kad m īs esam visi kop ī, mamma cep īk īkas un gatavo lavašu.

Mana m īm m īli īa,
Esi man ītik m īa.
Tu ar savu m īo skatu
Pacel mani saul īt ī.

Krista Reinsone
Riebi īu novada
Gal īnu pamatskolas
2.klases skolniece
Skolot ījs-konsultants Elza Leimane
t.26246100, e-pasts:elzaa4@inbox.lv

Mana imene

Pusce no Dagdas uz Andrupeni ir Kazimirova. Tur lielce a mal ar skatu uz bezgala skaistu ezeru atrodas mūsu ja. Tur dzīvo mana imene.

Man imenir mamiņa, tētis, brālīš un es. Pie tēša es līd pieškaitu ar ogumelno kaenīti Tunu. Tūnu, vīdāžas dienas vecu, neredzgu un nevargu, kds nežlgs cilvēks bija nometis pie mammas darba durvīm. Mēs šoka nu pamām, izbarojām, uzauzdzinām. Tagad tēš ir pilnvarīgs mūsu imenes loceklis.

Mana imene ir oti draudzīga un maiga. Mēs bieži iepriecinām viens otru ar pirsteigumiem un mīdām mīlēm. Tēš bieži vien, paši mūs ar brālīšiem darinām pašiem. Mēs atbalstām viens otru, kopā priecājamies par kda panākumiem un pārdzīvojam par neveiksmēm. Mēs kopīgi pavadām brīvo laiku, spēljamies, atpūšamies, skatāmies filmas, vasarā peldamies un ceļojam.

Es oti mīlu savus vecākus. Viņi ir gādīgi, mīļi, draudzīgi, jautri un saprotoši. Tētis un mamma rūpjas lai mums nekā netrūktu. Tētis vairāk rūpjas par siltumu mājās, viņš gādā malku, kurina krāsnis, ja nepieciešams, organizē mūsu remontu. Mamiņa rūpjas par mūsu labsajtu, seko mūsu veselībai. Viņa gatavo visai imenei garšīgus un veselīgus ēdienus, bet svētku reizēs lutina ar gardmācību.

Mana imene ir stabila un droša. Tai ir oti stipri pamāti. Tos ir ielikuši mani vecvecvecķi un vecvecķi. Mamma, kur mēs dzīvojam ir cēlušies mani vecvecvecķi vīdpirms 60 gadiem. Mēs joprojām jūtam viņu vīd vīd to siltumu un labo gaisotni. Šīm jānu top par mūsu dzimtas māju. Ar novecvecķiem jebkur brīd mēs saņemam gan atbalstu, gan gudru padomu. Mani vecvecķi ir uzauzdzinājuši manu mīļumu un tēti.

Mana imene ir oti strādīga. Tētis strādā Lauku atbalsta dienestā. Viņš apseko zemnieku laukus un sniedz tiem padomus. Tētim oti patīk daba, lauki, deģi, Dagdas novads. Tēš pācēvis atstāja darbu Rīgā un pārcēlās uz dzīvi savu vecvecķu mājās. Mamiņa ir Dagdas tērisma un informācijas centra darbiniece. Viņa palīdz tēristiem iepazīt skaisto un interesanto Dagdas novadu. Ar es un brālīš cenšamies labi veikt savus pienākumus. Mēs vienmēr palīdzam un atbalstām viens otru.

Mums ir stipra imene, jo mēs mīlam viens otru. Ar to mēs dodam labumu arī Latvijai. Latvijas tauta veidojas no imēnīm, bet stipras imenes nozīmē stipru Latviju.

Kristija Eta Rutka
Dagdas vidusskolas 4.b klase

Моя семья

В моей семье четыре человека, это самые близкие – мама, папа, сестра и я. Я с сестрой очень хорошо провожу время, мы с ней каждый день играем, и я ее многому учу, потому что она еще маленькая.

Свою маму я очень люблю, она мне может дать какой-то полезный совет, и я всегда делаю, как она мне говорит. Если бы не мама, то нас бы никто не кормил и не убирал за нами, мама для

меня - самый близкий человек. Моего папу я тоже очень люблю, он постоянно работает и даже не отдыхает, но я очень горжусь моим папой.

Моя семья очень большая. У меня есть бабушка с дедушкой, дядя и тёти, много двоюродных братьев и сестёр. Нам повезло в том, что мы все живем рядом и можем приезжать друг к другу в гости. Обычно мы всей семьей ездим к ним в гости по выходным.

Каждый человек любит и ценит свой дом и свою семью. Ведь дом - это самое важное, где можно поделиться разными историями и событиями, получить ценный совет, ведь для этого и нужна семья. В каждой семье есть свои семейные традиции. Традиции очень важно знать для того, чтобы семья была сплочённой. В первую очередь это праздники, которые мы стараемся проводить все вместе.

В моей семье бывают не только веселые события, если мы ссоримся, то мы все равно очень быстро миримся, потому что мы всегда будем любить друг друга. Наша семья очень дружная. Между нами всегда есть взаимопонимание, мы помогаем и поддерживаем друг друга. Конечно, моя семья неидеальна, но для меня она лучшая. И я горжусь, что у меня есть такая семья.

Денисова Кристина, 6 класс
Прейльская средняя школа №2

DZ VOJAM.

Dzīvojam mēs lauku sētā ,
Apkārt meži, siena grēdas ,
Tētis brauc ar traktorīti ,
Mamma lopus baro kūtī.

Ja mums kaut kas atgadās ,
Māsa atbrauc palīgā,
Visus darbus padara ,
Katru govi apskata.

Kate, māsasmeita glīta,
Kaķi Piņķertonu dīda ,
Tas tik visu dienu snauž ,
Savu galvu klēpī glauž.

Sētu sargā suņi braši ,
Lote, Argo skrien tie aši ,
Zaļus triec uz visām pusēm ,
Sargā dārzu tie no trušiem.

Vasarā, kad ogu daudz ,
Sabrauc sētā draugu daudz ,
Visi ejam peldēties ,
Zivtiņas tad ķeram mēs.

Vakarā, kad tēju vārām ,
Apspiežam, kas rītdien darāms,
Rītdien būs jau jauna diena ,
Jauni darbi, jauni stāsti!

Strādājam un laimi kaļam ,
Godīgi mēs darbus darām ,
Tēvu zemi sargājam ,
Tā, lūk, mēs te **DZĪVOJAM!**

Kristīne Daļecka

Krāslavas pamatskola 6.b klase

12

, 8

2

5

2

2

18

!

,5

2

Starpnovadu radošo darbu konkurss “Mana imene”

!

-
- Кто нас любит крепче всех?
 - Мама.
 - Кто болеет вместе с нами?
 - Мама.
 - Кто читает сказку мне?
 - Мама.
 - Кто обед готовит мне?
 - Мама.
 - Кто заботиться о нас?
 - Мама.
 - Кто на свете всех милее?
 - Мама.

Li na Kulikovska

7.klase

Robežnieku pamatskola

t. 24987393

imene

imene – viens vārds, bet tik liela nozīme, tik daudz mīlestības un siltuma. Tā ir mana pirmā vērtība, ko es izjutu kā bērns, kad vienreiz, tiecoties pie māmiņas vai tēta apskāvieniem, kas saglabājis un ir ar mani līdz šai dienai. Imene manā dzīvē ir svarīgākais un nozīmīgākais, jo pagaidām tas ir viss, kas man ir.

It visos manos ieskumos man blakus bija mana imene, kas manā vecumā ir mans lielākais atbalsts. Kad man ir grūti, vientuļi vai es vienkārši nevaru pieņemt lēmumu, es zinu, ka man blakus ir cilvēki, kuri nekad neatteiks padomu, atbalstu vai palīdzību. Viņi mani atbalsta, ja, kad es spēju savus pirmos soļus, un šis atbalsts vēl tagad ir ar mani mūžīgi, daudzveidīgās interesēs un ikdienā. Vecāki palīdz man būt un nekad nepadoties, lai es izaugtu par krietnu cilvēku ar augstiem mērķiem, un vēl kāvā tu ar mani lepoties.

Es esmu jaunākais bērns ģimenī, un viss, ko es protu un varu izdarīt, ir pilnībā manu imenes locekļu nopelnis. Mana mamma un tēvs bija mani pirmie un labākie dzīves skolotāji, jo viņi iemācīja man par vissmielīgākajām un šobrīd lietotajām, kā arī karoti un sašortz baciņām. Bet vislielāko paldies manā būtībā jāsaka tēvam, kas atstāja man visdažādākās prasmes: zvejā, remontā, saimnieciskajās darbībās, virtuvē, attiecībā ar meitenēm un vēl daudz ko citu. Nevelti ir radies teiciens, ka „viens tēvs nozīmē vairāk nekā simts skolotāji”, kas pilnībā raksturo manas izjūtas.

Esmu pateicīgs savai imenei par to, ka radīja un arī tagad par daļu man priekšstatu un saprašanu par to, kādai ir jābūt ģimenei. Māļi vecāki, kuri mani saprot un ir gatavi atbalstīt manas trakas idejas, un saprot, kā un izpildīt, ar kuru var pakauties un pasmieties, bet vienlaikus paauties ikvienam dzīves situācijai. Kopīgi spējam, pašas imenes tradīcijas, ceļojumi ir tas, kas padara imenes dzīvi vēl aizraujošāku un interesantāku. Lai arī man vēl jāpārdomā, bet jau tagad es dažreiz iztīņojos, kādā būs imene, kuru kādreiz veidošu es. Draudzīga, sirsnīga atmosfēra, kuru pavada ikvakara smiekli, draudzīgas sarunas un noteikti - tradīcijas, ko pārņemšu.

Lai arī es reti saku vecākiem, ka bezgala stipri viņiem un viņu, tas nenozīmē, ka tēvam. Es varu kautrīties vai apmulst, bet to, kas ir mans sirds, nenoslēpšu. Tagad es stipri nožēloju savu mulsumu, kad nespēju tēvam no sirds pateikt, ko pret viņu jūtu, bet ticu, ka to dzird. Es esmu lepns un laimīgs cilvēks, jo man blakus ir palikušas labākas sievietes, kuras es nekad neatstāšu.

Linards Pauliņš,

Dagdas vidusskolas 9.a klase

Mana imene

Mans atbalsts
Jebkurā brīdī,
Mans balsts –
Katrā laika sprīdī.

Mana ģimene
Roku rokā
Iet vienmēr
Ikdienas gaitās.

Kā mīlu
Mūsu ģimeni
To vārdos
Neizteikt.

Es tikai bikli
Pasmaidu
Un nočukstu:
“Paldies...”

Linda Slapiņa
Dagdas vidusskola
8.b klase

Radošo darbu konkurss „Mana imene”

Es j s m lu!

Mani sauc L ga, esmu pati jaun k imen , t tad – pastar te! Esmu 13 – gad gs meituki š un m cos jau 7. klas .

Man imen ir pieci cilv ki: mamma, vecm mi a, divi br i un es – jaukais cilv ci š.

Mana mamma ir k saulespu te, vi a ir m a, skaista un oti labsird ga. Vi a katru dienu str d un r p jas par mums – saviem m ajiem. Mamm te ir ar k zvaigzn te, kura katru dienu sp d.

Vecm mi a ir k pienen te, kura ar ir oti m a. Vi a ar par mums, saviem mazb rniem, uztraucas, t p c dažreiz pat sabar, izlaižot mazos, p kainos dusmu m kon šus, kuri gan tri izkl st, un tad atkal iest jas miers un draudz ba.

V l man ir vec kais br lis, kuram ir 20 gadi un kurš jau ir pabeidzis vidusskolu. Vi š man, mazajai m šelei, ir k saul te. Ar sportot br ukam oti pat k. Vi š aizraujas ar futbolu un hokeju un grib k t par treneri (es dom ju – lab ko pasaul !).

Man ir ar 18 – gad gs br lis, un citreiz vi š t lo dusem gu lapsu (par t du zv ri u es vismaz vi u iedom jos). Bet, kad br l tim ir labs noska ojums, vi š iet makš er t, un tie var b t ar – 27 gr di ziem . Es t p c dom ju, ka vi š ir ar drosm gs.

Man toties oti pat k m zika. Eju pastaig ties, l k ju p r pe m, skrienu, lecu, vingroju – es vienm r klausos m ziku, jo t ir mana m pasaule. J , v l esmu ar meitene – makš erniece. Un te nu es br lim piln gi piekr tu - š nodarbe ir oti aizraujoša un azarta pilna!

L k, t da ir mana imene – satic ga, m a, jautra un darb ga.

Es j s visus m lu, patieš m m lu! Un lai debesis virs mums vienm r ir mier gas un saulainas!

Darba autore: **L ga Ruskule**
Aglonas intern tvidusskolas 7. klase
Skolot ja – konsultante: Anita Vaivode

Mana imene.

Vārds „imene” katram cilvēkam kaut ko izsaka. Imeni nevar iedomāties bez mums tuvākajiem cilvēkiem: vecākiem, vecvecākiem, brāļiem un māsām, kā arī bez mājām. Visas civilizācijas imeni uzskata par augstāko vērtību un cilvēka dzīvības piepildījumu.

Mana imene ir liela un mīļa.

Tajā vasarā 2012.gada 6.decembrī bija četru imenes locekļi, bet nu jau ir pieci. Māsa esam Māra un imene un māsas māja un pagalmi ir māsu valsts - Māra valsts. Tātad, Māra imenis ir mamma – Ināra Māra, tētis – Andris Māra, mana māsa - Laura Māra, māsa meita - Megija Rāciņa un es – Līvija Māra. Māra imenis ir arī Rāciņa, bet tas nenozīmē, ka viņa nav māsas imenes loceklis.

Mamma – Ināra Māra. Viņa piedzima 1968.gada 28.maijā. Viņa līdžināja dzīvi pavadītā Krāslavī. Tagad arī māsas visi dzīvojam Krāslavī. Mana mamma ir sākumskolas skolotāja. Šogad viņa audzina divdesmit četru 2.a klases skolēnus. Mana mamma ir izcilā māsa, pateicoties viņai, māsas māja ir ļoti skaista, koša un tīra. Vasarā dzīvojam priekšā dažu puķu, garšaugu un dārzeņu. Māsu palodzes rotā orhidejas, pateicoties mammai, pat palodzes mājai ir ziedošas. Mammai ir vesela orhideju kolekcija - kopskaitā 20. Mana mamma ir vislabākā un vismīļākā mamma pasaulē.

Māra tētis – Andris Māra ir piedzimis 1980.gada 30.maijā. Viņš ir rādzinieks no dzimšanas. Interesanti ir tas, ka arī viņa tētis sauc Andris.

2003.gadā māra tētis atbrauca uz Krāslavu labot tiltu pāri Jūrupi. Tātad viņi iepazinās ar mammu. Tātad viņi patika māsas pilsētā, mamma un tētis viņš no rādzinieka kļuva par krāslavieti. Tagad tētis strādā firmā “Latgran” par kokmateriālu pārdevēju. Tātad viņi nogurst darbā, tāpēc vienmēr paliek smaidīgi un uzmanīgi. Māra tētis ir ļoti gudrs un stiprs. Es varu vienmēr griezties pie tā, ar jebkuru jautājumu un viņš mani uzklausa un palīdzēs. Pirms 11 gadiem mani vecāki nopirka mazu vienstāvu mājā, bet pēc tam tētis pieņēma otrā stāvā un uzcēla pagalmā lielu pirti. Pateicoties tētim, māsas ir sava skaista pirts ar terasi, katram sava istaba, mammai dārzis un liels, sakopts pagalmi. Māsas arī tātad pat vasaras vakaros dzīvo apgulties uz segas, pat tātad zvaigznes un runā, runā...

Mana lielā māsa Laura Māra piedzima 1993.gada 27.novembrī. Laura piedzima un dzīvoja ar mammu Krāslavī. Kad mamma satika tētī, viņi iemīlējās un apprecējās, un Laura ar kļuva Māra. Laura tagad ar savu meitiņu un vīru dzīvo Anglijā, Londonā. Laura ir māsas tuvākais cilvēks kopš dzimšanas. Viņa vienmēr

man pal dz ja un m s vienm r bij m kop . Pateicoties vec kajai m sai, es daudz ko iem c jos un uzzin ju. Lai gan m sa ir t lu, es vi u oti, oti m lu.

Manas m sas meiti u sauc Megija Raci a. Vi a piedzima 2012.gada 6.decembr . Megija piedzima un dz vo London , bet vienm r atg dina, ka vi as st s m jas ir Latvij , Kr slav . Meguce, t m s vi u bieži saucam, ir oti neparasts cilv ks, vi a nav k citi. Vi a sp j izdom t kaut ko t du, ko parasts cilv ks nekad neizdom s. Megija ir oti jautrs, smaid gs, l dzj t gs, atrakt vs cilv ci š. Katru dienu vi a man d v smaidu, kad run ju ar vi u pa telefonu.

Nu ir pien kusi k rta ar man. Mani sauc L va M ra Muk ne. Mana dzimšanas diena ir 2005.gada 18.augusts. Es m cos 6.a klas . Esmu draudz ga, l dzj t ga, jautra un m loša. Un man pat k sportot. Es apmekl ju vieglatl tikas treni us un piedalos sacens b s. Labpr t klausos m ziku, pastaig jos ar draugiem, brauk ju ar skeitbordu.

M su imen ir vair kas interesantas sakrit bas. Mamma un t tis ir dzimuši P rti a gad , vi i abi p c horoskopa z mes ir Dv i. Manupr t, ar šis fakts saista vi us un vi i viens otru oti m l.

M s ar m su esam dzimušas Gai a gad . Bet interesant kais ir tas, ka mums ab m ir oti noz m gi divi skait i- 18 un 27. Man 18. ir dzimšanas diena, bet m sai v rda diena, m sai 27.- dzimšanas diena, bet man v rda diena.

Es oti m lu savu Muk nvalsti!

L va M ra Muk ne 6.a
Kr slavas pamatskola

Starpnovadu radošo darbu konkursam
„Mana ģimene”

Mana ģimene Krastmalā

Darba autore :
Loreta Egle
Aglonas novads
Aglonas internātvidusskola
4. klase
Skolotāja :
Ināra Daukšte
Kontakttālrunis : 28779545

Mana ģimene Krastmalā

Mans dzimtais novads ir Aglona. To rotā ezeri, upes, pakalni, gravas un strādīgi cilvēki. Īpaša vieta ir Krastmala. Tartaka ūdeņi čalodami trauc gar māju. Šogad tas kāpj ārā no krastiem un met draudīgu loku gar šķūni. Tur var saskatīt kādu drūmu mākonī vai iekritušu zaru. Krastmalās mīļi sadzīvo trīs paudzēs. Kā es mīlu šo vietu un cilvēkus!

Krastmalā dzīvo mana mīļā un krāsainā ģimene. Tā ir kā puķu dārzs vasaras plaukumā. Mana māmiņa ir latviešu valodas skolotāja. Viņa ir sarkanā magone, jo sarkanā ir viņas mīļākā krāsa. Magone, viņa ir tik mīļa un trausla. Tētis ir zemessargs un strādā Aglonas bazilikā. Viņš ir kā koku zaļā lapotne. Vecākā ģimenē ir vecmāmiņa Emīlija. Viņai patīk ravēt dārzu un patīk violetā krāsa. Domāju, ka viņa līdzinās ceriņu krūmam, kas gādīgi ieskauj mūsu māju. Brālim nepatīk mācīties, bet patīk zilā krāsa. Man gan patīk mācīties un es esmu rozā peonija. Tā mēs kopā saticīgi un mīļi dzīvojam upes malā.

Man patīk dzīvot laukos, jo var turēt mājdzīvniekus. Mums ir divi suņi, divi kaķi, cūkas, vistas un gov. Visvairāk man patīk suņi un mazais kaķis Mango. Vasarā man nopirka telti un suņi gulēja ar mani teltī. Vakaros mēs kopā vērojām debesis. Diemžēl zvaigznes varēja saskatīt reti, jo biežāk debesis bija apmākušās, vai lietūs mūs iedzina istabā. Bet tajās retajās reizēs, kad palikām teltī, es stāstīju suņiem pasakas. Dažreiz Rembis pateicībā man nolaižīja degunu. Citu reizi viņu sauca darba pienākumi, un Rembis ar savu skanīgo balsi pieskandināja visu Krastmalu. Aizmuka arī visi mošķi, kas bija iezagušies manos stāstos. Zinu, ka mūsu saldo miegu sargāja vēl kāds un tas ir tētis. Caur salīpušajiem plakstiņiem redzēju pazīstamo stāvu. Tētis apčubināja guļammaisu, aizvēra telti. Rītu jau ieskandināja Petjas skanīgais ki-ke-ri-gū, bet miegs tad ir vissaldākais.

Mani vecāki ir vislabākie pasaulē, jo mamma mani nekad nerāj, un tētis ar mani spēlējas. Mamma brīvajos brīžos ar mani liek puzli, spēlē Monopolu un Zaķi Maksī Mulmelmani. Tētis par palīdzēšanu man iedod naudu, un es varu nopirkt visu ko vēlos. Vai arī es varu prasīt tētim visu ko vēlos, un viņš man nopirks. Mamma mani vienmēr atbalsta, ja gadās kādas neveiksme vai slikta atzīme. Tētis ar mammu man ir paši labākie, jo viņi izpilda savus solījumus un īsteno manus sapņus. Es viņiem ticu, jo viņi izpildīja vienu no maniem sapņiem. Viņi nopirka man papagaiļi, un mēs viņu nosaucām par Arči. Man šis putns ļoti patīk. Vēl man ir sapnis tikt pie savas istabas. Mamma ir mans balsts un iedrošinātāja, tētis uzjautrinātājs un lutinātājs. Es novēlu arī citiem bērniem tādus vecākus, kuri piepilda sapņus un vienmēr atbalsta.

Mana ģimene ir ļoti jauka un mīloša. Man patīk, kad mēs kopā kaut kur braucam. Atmiņā spilgti saglabājies brauciens uz Rīgu. Mūsu ģimenei mans krusttēvs uzdāvināja biļetes uz Rīgas cirku. Mēs aizbraucām pie krustvecākiem uz Jēkabpili, bet pēc tam visi kopā ar vilcienu braucām uz Rīgu. Aizbraucām agrāk, tāpēc mums bija laiks pastaigāties pa pilsētu. Krusttēvs man nopirka skaistu lampiņu. Cirkā mēs redzējām lauvas, zirgus, kuri lēkāja, ziloņus. Lauvas bija skaistas, bet man no tām bija bail. Zirgi bija labi un draudzīgi, jo citi bērni uz viņiem vizinājās. Ziloņi gan bija kā aizmiguši, jo tie uz skatuves bija ilgi, bet maz ko izdarīja. Pēc izrādes mēs devāmies mājas.

Mana dzīve ir gaiša un interesanta. Es mācos parastajā skolā un mūzikas skolā. Es vēlos kļūt par dziedātāju. Man liekas, Latvija ir ne tikai skaista, bet skanīga zeme. Domāju, ka savus sapņus īstenošu un spēšu iepriecināt ar savu balsi savus mīļos un savu dzimteni.

Starpmožu radošo darbu konkurss “Mana imene”

1961

Marina Ignatjeva

Robežnieku pamatskola

ignatjeva.marina@inbox.lv

t. 26895470

Mana ģimene

Pārnākot mājās,
Skrienu mammai buču dot,
Tiklīdz mammu nobučoju,
Steidzu tēti apmīļot.

Tiklīdz tēti apmīļoju,
Dodos māsu sazvanīt,
Kuru es tik ļoti mīlu,
Kura palīdz man arvien.

Savu ģimeni es mīlu,
Un bez tās es nespēju,
Tas ir lielākais mans dārgums,
Kuru sirdī glabāju.

Milāna Gorbunova

Dagdas vidusskola

8.b klase

Sokrāts un viņa iemīlotā ģimene.

Mīlīgs dienvidvējš ir mans sabiedrotais, jo, pateicoties tam, man ir vieglāks lidojums uz dzimteni. Vēl tikai mazliet, un es jau būšu savās mājās, kur pavadišu visu vasaru, vērošu kādas čaklas Stabulnieku pagasta ģimenes gaitas un baudīšu viņu labvēlību.

Es esmu baltais stārķis, un mani sauc Sokrāts. Tādu vārdu man deva Puduļu māju saimniece Inga. Agros vasaras rītos, kad saulīte lec, viņai patīk klausīties manā klabināšanā. Saimniece iznāk no mājas ar kafijas krūzi rokās un ar mani sasveicinās: "Labrīt, Sokrātiņ! Kā tev šorīt klājas?" Un tad es klabinu vēl priecīgāk. Saimniece Inga ir ļoti čakla. Nevaru saprast, kā viņa visu paspēj? Rītos agri izslauc savas 64 govīs, padzirda teliņus, sakārto piena traukus, pagatavo brokastis, pavada Nauri uz skolu. Tad vēl darbi dārzā, pusdienu gatavošana saimei. Saimniece ik pa laikam mēdz aiziet uz ganībām palūkot, kā piena devējas plūc zāli. Viņa apgalvo, ka tas viņu nomierina, un tad viņai labas domas domājas. Un vēl arī vakara darbi! Tā viņa iet dienu no dienas ierastā ritmā, kuru izjaukt neesot labi.

Šajā ģimenē ir arī ļoti stiprs un strādīgs saimnieks Arnis. Viņš palīdz saimniecei kūti un ganībās. Saimnieks ir tas, kuram klausā visi traktori. Viņš arī rūpējas, lai tehnika vienmēr ir kārtībā – katra skrūve, katrs zobrats savā vietā, viss saelļots un ejošs. Saimnieks māca strādāt arī mazo Nauri. Reiz viņš dēlēnam apsoltīja kvadraciklu, ja viņš būšot paklausīgs un čakls. Un savu solījumu izpildīja. Nauris par čaklo strādāšanu tika pie sava braucamā, kas ripo un dūc kā milzu kamene, kad Nauris ar to laiž uz ganībām vai apskatīt savu milzīgo akmeni. Šis akmens atrodas meža malā, un Nauris pavasarī te bija atvedis arī savus klasesbiedrus. Visi mērīja akmeni, cienājās ar mammas Ingas garšīgo sieru un kopā ar tēti Arni iestādīja mazu kastanīti pie mājas. Apsoltīja pēc vienpadsmit gadiem atkal atbraukt, lai redzētu, cik liels kastanītis izaudzis.

Saimniekiem ir meita Marita. Viņa jau tāda liela izaugusi, ir ļoti gudra un mācās Rīgā. Uz mājām atbrauc tikai brīvlaikos. Arī viņa ir ļoti čakla un palīdz vecākiem saimniecības darbos. Un es zinu un redzu, ka lielā māsa ļoti mīl Nauri. Un vispār, šajā ģimenē viens otru ļoti mīl, un arī mani!

Reiz man gadījās no Āfrikas atlidot tā agrāk. Sniegs nebija nokūsis, bija auksti, es no tālā ceļa noguris un ar tukšu vēderu. Mans iemīlotais dziļais grāvis aizsalis, vārdes nevienas, vēders tukšs. Gādīgie mājas ļaudis par mani parūpējās, pabaroja. Tagad šajās mājās es tiešām jūtos kā savējais.

Vēl es esmu pamanījis, ka šajā ģimenē svin svētkus. Īpaši tiek svinēta Māras diena - meitas Maritas vārda diena. Saimnieki svētī šo dienu, jo tad pati Māra visos darbos nākot palīgā. Svin arī Lieldienas. Tupot uz sava jumta, es redzu, kā visi čakli uzpoš un izrotā sētu ar koka zaķiem un krāsainām olām. Tad visa saime iet šūpoties uz kaimiņu mājām, kur ir lielas šūpoles. Cik priecīgs Nauris ir tad, kad viņa dzimšanas diena sakrīt ar Lieldienām! Tad svētki ir divkārši, ciemiņu pilna māja, notiek lielā tortes dalīšana un ēšana.

Atceros bija vienā vasarā tāda diena, kad nevienu no savas ģimenes neredzēju. Tad gan es ļoti nobijos, jo nesapratu, kur visi pēkšņi palikuši? Kāpēc sveši cilvēki nāca barot un slaukt govīs? Nākamās dienas vakarā saimnieki atkal parādījās. Kā es priecājos! Un, kaklu atliecis, klabināju un klabināju savu sārto un garo knābi. No ģimenes priecīgajām sarunām sapratu, ka viņi bijuši tālā pilsētā Ventspilī atpūtu baudīt. Jā, mana iemīlotā ģimene prot gan čakli strādāt, gan svētkus svinēt, gan atpūsties ceļojot. Nu gluži kā es!

Re, jau redzu dzimto māju sarkano jumtu! Redzu arī balto lopbarības ruļļu garās rindas! Un te arī mans ierastais staba gals, uz kura tagad attupšos un paklabināšu, lai saimnieki redz, ka esmu atpakaļ savās dzimtajās un mīļajās mājās. Mājās, kur mani gaida.

Nauris Puduls

Riebiņu vidusskolas 3. klase

Каждый человек любит и ценит свой дом и свою семью. Ведь дом считается собственной крепостью, где можно укрыться от любых жизненных невзгод, а люди, которые в нем живут, всегда поймут и поддержат в трудную минуту – это и есть семья. И роль ее для каждого из нас огромна. Ведь с семьей связаны все первые ощущения и представления человека, когда он только начинает осознавать окружающий мир. И именно в семье формируются такие человеческие понятия как любовь и забота. Недаром семью называют малой родиной. Поэтому обычно от того, какая у человека была семья, зависит и то, каким он стал.

Для меня моя семья – это самое важное в жизни. Семья – это те самые любимые и родные люди, которые были с самого детства. Моя семья – это мама, папа, мои бабушка Таня, дедушка Олег, дедушка Валера и я. Мы с папой и мамой живем в одной квартире. Правда бабушка и дедушки живут не с нами. Но мы часто ходим друг к другу в гости. В моей семье я – единственный ребенок. Мне нужно многому научиться, многое узнать. И я стремлюсь это сделать. Мне есть на кого равняться.

Мама и папа пять дней в неделю работают, я учусь. А вот выходные мы проводим вместе. Заранее мы решаем, чем займемся. Обычно один день мы отдаем общим домашним делам, а потом отправляемся на большую прогулку. Мы идем в лес или в парк, зимой катаемся на лыжах или коньках, а летом купаемся или загораем, а иногда ездим за ягодами и грибами. На другой день мы стараемся выбраться в музей, в театр, на выставку или еще в какое-нибудь интересное место. Иногда мы куда-нибудь едем на целый день или даже на два.

Конечно, у нас есть семейные традиции. Мы едем в гости, или бабушка с дедушками приезжают к нам, и мы придумываем что-нибудь интересненькое. Например, устраиваем пикник или организуем какое-нибудь путешествие. Семейные традиции очень важны для того, чтобы каждый человек в семье чувствовал себя ее членом, имел с остальными родственниками что-то общее, принадлежащее именно к этому роду. И, конечно, у нас в семье существуют свои даты, которые памяты всем, свои семейные праздники. Наша семья с нетерпением ждет их, потому что они приносят всем нам радость. Но есть не только эти хорошие семейные традиции. У нас есть еще одна – это проводить вечер с родителями, это тоже хорошая традиция, и это нас очень объединяет.

Наша семья очень дружная. Если мы когда-нибудь и ссоримся, то быстро миримся. Потому что мы любим друг друга, и у нас много общих интересов. Моя семья, мои родные и близкие – это самое дорогое, что есть у меня.

Важно, чтобы в любой семье было доверие и взаимопонимание, любовь и забота друг о друге. Семья тем и хороша, что здесь человек всегда остается собой, и ни при каких обстоятельствах его не разлюбят, всегда поймут и поддержат. Семья – это важнейшая опора для любого человека, которая должна оставаться с ним всегда.

Никита Галкин, 6 класс

Прейльская средняя школа №2

Starpnovadu radošo darbu konkursam
„Mana ģimene”

Ģimenes spēks

Darba autore :
Oksana Petrova
Aglonas novada
Aglonas internātvidusskola
4. klase
Skolotāja:
Ināra Daukšte
Kontakttālrunis : 28779545

Ģimenes spēks

Ģimenē mēs esam vienpadsmit cilvēki. Man ir četras māsas, pieci brāļi un māmiņa. Esmu priecīga, ka man ir tāda liela ģimene. Man ir jāpalīdz ģimenei. Es rūpējos par mazo brāli Iļju un skolā palīdzu brālim Larionam. Brāļiem lasu grāmatiņas, zīmējam un spēlējamies. Vecākais brālis Normunds ir bokseris. Viņš māca brāļus sportot. Jānis par mums visiem vienmēr uztraucas un rūpējas. Igors ir palaidnis, viņš bieži neklausa mammu. Vecākās māsas ar mums vairs nedzīvo. Viņām ir sava ģimene. Viktorija ir Anglijā. Viņa strādā par auklīti. Mēs esam kā viens liels, skaists koks, kuru kopā satur māmiņa ar savām stiprajām saknēm un pacietību. Mēs ar Larionu mācamies mūzikas skolā un bieži pietrallinām visu dzīvokli. Mamma par katru priecājas. Es zinu, ja kaut kas neizdodas, brāļi un māsas man vienmēr palīdzēs.

Es vēlos kļūt par frizieri. Man patīk frizēt māsas un draudzenes. Skatos kā citiem taisa matus māsa Viktorija. Viņa solīja, kad atbrauks, iemācīs man jaunas frizūras. Kad apgūšu šo profesiju, pirmo safrizēšu māmiņu, jo es viņu ļoti mīlu. Mamma man māca, ka visu var sasniegt, ja ļoti to vēlas. Ar savu darbu nopelnīšu naudu un gādāšu par ģimeni.

Ģimene man ir devusi mīlošu sirdi un labu dvēseli. Es nevaru noskatīties, ja kādam ir slikti. Es noteikti dodos palīgā. Mēs ģimenē viens otru pieskatām un palīdzam viens otram. Dažreiz mēs sakaujamies, bet tad izlīgstam un dzīvojam mīļi. Skolā vecāki puikas aiztika manu klases biedru es baidījos, bet gāju viņu aizstāvēt. Man gribas arī skolotāju aizstāvēt, kad citi bērni viņu neklausa. Kā viņi nesaprot, ka skolotāja dara mums labu. Man gribas izplēst rokas kā spārnus un visus sargāt.

Par otru manu ģimeni ir kļuvusi klase. Mēs ne tikai mācamies, bet piedalāmies dažādos pasākumos, konkursos, braucam ekskursijās, kopā pastaigājamies un runājamies. Es palieku internētā, tad vakaros mēs ar skolotāju lasām grāmatas, taisām rokdarbus, frizējamies. Es šeit sajūtu mīlestību un rūpes. Dažreiz mājās es ilgojos pēc skolas, bet skolā ilgojos pēc mājām.

Rudenī mēs visa skola gājām pārgājienā. Es priecājos, ka šajā pārgājienā gāja arī mani brāļi Larions, Igors un Jānis. Vecākie brāļi un es izgājām gaisa taku. Man bija bailes, bet es saņēmos un izgāju. Kad nokāpu no koka, man trīcēja kājas. Mazais brālis mani sagaidīja ar ceptām desiņām. Tas bija ļoti mīļi. Mēs kopā ēdām un smējāmies.

Domāju, ka svarīgākais dzīvē ir laba sirds un mīlestība. Ļoti vēlos, lai visi uz Zemes būtu laimīgi. Es gribu dzīvot, palīdzot citiem. Tas dara mani laimīgu. Es redzu, ka māmiņai neklājas viegli, bet viņa nežēlojas. Es ieskatos viņas acīs un saprotu, viss būs labi.

MANA ĢIMENE

ĢIMENE–TIE ESAM MĒS!

ĢIMENE – TAS ESMU ES!

ĢIMENE – TĀ MAMMA, TĒVS,

ĢIMENE – TAS BRĀLIS MANS.

ĢIMENE – TAS KAĶIS, SUNS,

ARĪ PAPAGAILIS MĪĻŠ!

ĢIMENE – TIE IR SVĒTKI KOPĀ,

ĢIMENE – TĀ IR LIELA LAIME,

ĢIMENE – TĀ IR SILTA MĀJA,

KURĀ TEVI VIENMĒR MĪL UN GAIDA!

Oskars Jakovelis

Krāslavas pamatskola 6.c klase

МОЯ СЕМЬЯ

Семья-это близкие родственники, живущие вместе родители с детьми. В семье мы сплочены чувствами, интересами, заботой друг о друге.

В семье рождаются любимые дети. Это - важное событие. В моей семье есть мама и папа, старший брат и я! Мама у нас-хозяйка , а папа сильный.

А ещё в нашей семье есть домашние животные, мы их тоже любим, заботимся о них. Это кот Мурзик и крыса Волчок. Я играю с котом и выгуливаю его, мою миску, кормлю, вычёсываю лишнюю шерсть специальной перчаткой. За Волчком я ухаживаю по другому: чищу клетку, меняю питьевую воду, насыпаю корм и угощаю его лакомством для крысы. Поэтому он меня не кусает.

Мне нравится рисовать драконов, динозавров и волков. Принимала участие в олимпиаде по визуальному искусству, получила диплом! Ещё я пою в хоре. Играю в школьном театре. А мама с папой приходят на школьные концерты. Они всегда рады моим успехам!

Однажды мне захотелось научиться кататься на велосипеде. Сначала пробовала держать равновесие в комнате, потом перебралась на улицу и с маминной помощью вскоре поехала.

Моя семья со мною заодно. Во всём меня поддерживает и помогает.

Мы желаем каждой семье мира, процветания, добра и радости!

Полина Петрова

Прейльская средняя школа №2

2 класс

Mana imene- mana maz pasaule

Tiek uzskatīts, ka cilvēka personība ir atkarīga no trim faktoriem. Pirmais - raksturs, ieradumi - tie ir iedzimta. To visu cilvēks ir saņēmis no veckiem. Otrais - imene, kur cilvēks ir dzimis un audzis. Trešais - apkārtnē, ja pasaule - skola, draugi utt.

Ja pieaudzis cilvēks var pats izvēlēties sev draugus, dzīves apstākļus, tad pirmie divi faktori tiek doti viņam jau no pašas kuma. Pirmais, kas jābūt bērnībā piedzimšanas, - mātē. Pie viņas balss bērns pierod vēl pat nepiedzimstot. Pēc piedzimšanas bērns iekļūst savā imenī, ar kuru bērns saistās visā dzīvē. Es esmu pateicīga Dievam par to, ka mana imene ir tieši mana imene. Mana māmiņa ir ļoti laipna un rūpīga. Mans tētis - cilvēks, kas ir ļoti atbildīgs, taisnīgs un pieklājīgs pret visiem. Viņš rūpjas par to, lai pie mums būtu viss, kas ir nepieciešams, lai mums būtu silti un droši. Kopā ar mammu viņi dara to, lai mums būtu un pagalmā būtu kārta un mums jūtos.

Man ir divas māsu, vecāki un jaunāki, un brāļi. Vecāki mums māca laipni izturēties citam pret citu, rūpēties par visiem imenes locekļiem. Viņi mums māca būt nevienaldzīgiem un saprotošiem pret cilvēkiem un, ja ir nepieciešams, nekāpalīgā. Māca mums, saprast, aizsargāt apkārtnē dabu un dzīvniekus. Katram cilvēkam mums jābūt imene ir tā vieta, kur viņš jūtas aizsardzībā. Mana imene un mums jābūt tā vieta. Mana imene - mana mazā pasaule, un man šajās pasaulēs ir labi.

Ja imenī ir droši un silti, tad bērni parasti grib, lai viņu nākotnes imenī būtu tāpat. Es arī gribu, lai mana nākotnes imene būtu līdzīga manai imenei, manu vecāku imenei.

Ir zināms, ka ne visiem bērniem paveicies ar vecākiem, ne visi piedzimst labās un nodrošinātās imenēs. Es gribu, lai bērniem būtu nākotnē - vienlīdzīga izaugt laipniem un gudriem, lai saviem bērniem viņi iedotu to, kas viņiem pašiem būtu nepietika.

Poļina Smoļanova,
Dagdas vidusskolas 9.a klase

Mana imene

Mani sauc Raitis. Man ir 7 gadi. Man imen ir pieci cilv ki. Es, br lis Reinis, mamma Inga, t tis Igors, vecmamma Viktorija.

M su imene ir draudz ga un m a. Dažreiz gad s, ka m s str damies, jo m s viens otru nepaklaus m. Mums pat k aizr d t citiem par savu pien kumu nepild šanu. Tom r m s esam oti izpal dz gi, m s atbalst m viens otru, priec jamies par sasniegumiem un lab m atz m m skol un par mammas un t ta darbu.

M s visi kop svinam sv tkus, dziedam dziesmas. Mamma, t tis un vecmamma prasa, lai dziesmas s kam m s ar Reini.

Kop gus darbus m s dar m visvair k vasar . Man ar Reini pat k pal dz t t tim, jo mammas darbi nav tik interesanti. Kaut gan...Kad mamma str d d rz , m s ar Reini ejam pal dz t st ogas.

Ar t ti ir daudz interesant k, jo varam braukt ar traktoru un l k t pa siena ru iem.

Vecmammai m s visi pal dzam un vi u vienm r pieskat m, jo vi a slikti redz. Man liekas, ka mums ir visforš k imene!

Vis m imen m nov lu siltu, m j gu m ju, uz galda maiz ti un kop b šanas prieku!

Raitis Lacs

Riebi u novada

Gal nu pamatskolas

2.klases skolnieks

Skolot js-konsultants Elza Leimane
t.26246100, e-pasts:elzaa4@inbox.lv

Mana ģimene

Vecmāmiņai

Kad esmu it kā tumsā
Un palīdzības nav,
Mans drošais dzīves balsts:
Manos priekos blakus esi,
Manas raizes kopā nesam.

Mans spožais stariņš

Mans spilgtais gaismas stars,
Kurš tumsā rāda ceļu,
Mans mīļais gaismas stars,
Kurš mani iemīl tādu,
Mans īstais gaismas stars
Ir – vecmāmiņa.
Vecmāmiņai maigas rokas
Tā kā saules stars.
Vecmāmiņai sirdsapziņa
Tā kā gaismas nams.

Visā pasaulē viens

Tas cilvēks, kurš
uz pasaules viens,
Tas ziediņš, kurš
visskaistāk zied,
Tas stariņš, kurš
visgaišāk spīd, -
Tā mana vecmāmiņa.

Raivis Kromāns

Dagdas vidusskola

9. b klase

Mana imene

Dzīvotājiem ir svarīgi, ka katrs cilvēks ir vienmēr bijis un būs imēns. Es uzskatu, ka cilvēka dzīve bez imēna nav iespējama. Imēns var būt arī vieta, kur vienmēr gribas atgriezties.

Esmu ļoti priecīgs, ka man ir pilnvērtīga imēns. Es varu vienmēr paprastā padomā mammai vai tētim, varu paprastā palīdzībā māsai vai brālītim. Par to es esmu ļoti pateicīgs dzīvei. Laikam ejot uz priekšu, šī sajūta vairs nav tā, kas ir imēns, kam tieši vajadzīga un cik daudz zaudē, kad kāds no tuviem aiziet. Ir bijuši tieši gadījumi, kad es sastrīdos ar vecākiem, un vairs negribas redzēt viņus, bet pēc kāda laika es saprotu, ka šī sajūta nav nekādas nozīmes. Kamēr es dusmojos uz vecākiem, ar viņiem var jau kaut kas notikt. Kad man šī doma ienāca prātā, es spēju izprast, cik slikta lieta ir šī sajūta un kādas sekas tieši var izraisīt. Tieši tāpēc tagad jebkurā situācijā es cenšos atrast kopā ar savu imēni.

Manuprāt, imēns var būt dažādas psiholoģiskās sastāvdaļas. Draugi var arī kļūt par atsevišķu imēni. Draugi ir viena no svarīgākajām vērtībām dzīvē, tieši tāpēc es tos vērtēju ļoti augstu. Man vienmēr ir bijis pietiekami daudz draugu, tieši tāpēc es nevaru saprast tos cilvēkus, kuriem to nav, un nespēju izprast, kā jūtas viņi. Reizēm gribas pabūt viņu vietā, lai pēc tam mēģinātu atgrieztos aizstāvot to cilvēku bez jebkāda iemesla.

Imēns ir kaut kas tāds, ko nevar aizvērt ar naudu, mašīnu un mājām. Imēns visu dzīvi ir blakus, un ir jāmācās palīdzēt viens otram. Vecāki dod man visu, kas man ir nepieciešams, un mans galvenais uzdevums šobrīd ir labi pabeigt skolu, kā arī gūt citas izglītības spējās, lai vecāki būtu lepni par mani.

Diemžlīdz katram cilvēkam ir sava pilnvērtīga imēns. Daudzus brīžus vienmērīgi pamet brīnumam. Man tieši tā ir šī lieta brīnumam. Es gribu tieši viņiem novēlēt, lai tieši tā kā laba imēns palīdz tos pie sevis.

Rihards Pokulis,
Dagdas vidusskolas 9.a klase

No kurienes es n ku ?

No b r n bas, atbild tu Mazais princis. Es saku – no sav m m j m, savas imenes. Man s m j s vienm r ir silti un m j gi. Pagalm kuplo jasm nu kr ms, starp piparm tr m un n tr m zied eizarkro i. Net lu no namdurv m gu un murr ka ns.

T s ir manas m jas.

Man imen ir mamma, t tis, m sa un es. Pie mums dz vo ar vecmamma. M s ar m su esam laim gi, jo mums ir gan vec ki, gan divas vecmammās, gan vect vs, gan onku i, br l ni un m s cas. Mana mamma ir oti jauka, m a un g d ga. Vi a ar neatpaliek no m sdienu modes. Dažreiz gan vi a ir dusm ga, bet vai t d maz k m a? Mamma cep gardas pank kas un gu beš kus, v ra garš gus cimusus. Tie ir m su imenes iecien t kie dieni. T tis ir stiprs, sts v rietis! Mans t tis ir ar mans lab kais draugs, jo vi s vienm r mani uzklausa gr t br d . Vi š mani b rn b m c ja braukt ar riteni, tagad apg stu traktora un maš nas vad šanu. Es m lu savus vec kus, jo vi i r p jas par mani. Ar vi iem es j tos droši. T tis ir manas imenes balsts un mans aizst vis. M mi a – miers, siltums un gaisma.

Man imen vec ki g d par vis m vajadz b m – lai es pa du, izgu os, saudz mani tad, kad esmu slimis, mierina br žos, kad esmu satraukts.

Laba ir saj ta pieder t imenei, kad j ti, ka esi vajadz gs. T pat š ir vajadz ba p c sav m m j m, kur s ir droši un var justies pasarg ts. Mani m l t du, k ds es esmu, nevis t du, k dam vajadz tu b t. Un b t pie emtam ne tikai ar to savu labo da u, bet b t pie emtam ar ar saviem k du sarakstiem ir tik pat kami.

K ds es esmu?

emu spoguļi un v r gi skatos. Viss t t ! Acis k mammāi. Tikai degungals br žiem uz augšu. Tas no lepn bas, jo esmu viens no gudr kajiem skolniekiem klas ! Ar las t pat k! Šo to ar uzrakstu! Es esmu laim gs. Vecmamma ir iem c jusi priec ties par visu br niš go Dieva pasauli, kur sten b nieku nemaz nav. Un v l – oti viegli pie prieka tikt, izdarot katru dienu pa labam darbam. Es cenšos nepalaist iesp ju pal dz t k dam. Tad j tu, ka prieks n k man iekš , un l dz ar prieku ien k m lest ba un vesel ba. Vecmamma saka, lai es kr ju sev prieku, tad man neb s vietas naidam, skaud bai, slim bai!

K es skanu ?

M inu dzied t k vecmamma. K skan ? B rn b dzied ju skolas ansambl . Skan ja! Uzsp l ju futbolu. Ar tad skan! Tren jos sporta pulci . Piedalos konkursos.

Es skanu ar saviem labajiem darbiem un sasniegumiem, bet mamma jaut , vai tik uz sevi nevaru attiecin t parunu: „Tukša muca t lu skan?” Dom ju – n ! Man ir savas domas, savas aizraušāns, savi sasniegumi, varb t pat talanti.

Mamma saka, ka var mac ties ar no manis, jo es protot priec ties par pirmo sniegu, k avlapu puteni, pat lietainu dienu. Es protu izskrieties, sp l jot ar draugiem futbolu.

Es protu par sevi g d t, par p ties, jo to es esmu sa mis mantojum no vec kiem, kuri bijuši atsauc gi uz man m vajadz b m.

Paldies tev, m mi un t ti!

,5

2

Mana imene

Mani sauc Rāta. Es esmu dzimusi daudzbrāņu ģimenē. Man ir četri labi vecāki. Manu mammu sauc Svetlana un tētis - Antons. Manu suņu imēni ir draudzīga un izpalīdzīga.

Man ir trīs vecāki brāļi un viena māsa. Māsa ar mani mācās vienā skolā. Pēc stundām viņa mani izņem no skolas, jo mana mamma un tētis strādā.

Man ir četri jauki brāņi. Es esmu otrā līmeņa skolniece. Vakaros man mamma stāsta pasakas un dzied dziesmiņas. Ar tētisi un brāļiem ejam ogot un sērot. Katru vasaru viņi imēni braucam ekskursijās. Ar vecākiem esmu bijusi arī Polijā un Igaunijā.

Es mīlu savus vecākus un arvien cenšos būt laba meita! Es novēlu visiem būt paklausīgiem un mīlēt savus vecākus!

Tīr mana māmuliņa,
Manas dziesmiņas,
Tā kā ziedi šīs aizvērš
Es pieņemmiņas siltumam.

Kas tik silti, jauki mirdz?
Tīr māmuliņas sirds.
Skaistam puķēm sveicu viņu,
Savu māmuliņu!

Rāta Stafecka
Riebiņu novads
Galvenā pamatskola
2.klases skolniece
Skolotājs-konsultants Elza Leimane
t.26246100, e-pasts:elzaa4@inbox.lv

Моя семья

*Моя семья- это мама Елена, папа Николай, я - Валерия, брат Сергей, бабушка Надежда, дедушка Иван и кот Рыжик. Не могу сказать, что моя семья
Моя мама замечательная, аккуратная, весёлая, может вкусненько приготовить различные блюда, она водит машину, занимается спортом, умеет вязать и шить. С папой я вижу редко, потому что он уезжает в командировки. Но без подарков никогда не возвращается домой. Он нас любит!*

Брат старше меня. Он серьёзный, симпатичный, активный, заботливый. Мы с ним приятно общаемся и никогда не ругаемся.

Бабушка Надя очень добрая, любит готовить, читать, вязать, собирать грибы и ягоды. С дедушкой Иваном мы разгадываем кроссворды и ребусы. Я люблю проводить с ними свободное время.

Самый младший член нашей семьи- кот Рыжик. Он шустрый, интересный и смешной. Портит иногда обои в квартире, но умеет подлизываться так, что мы ему всё прощаем.

Все вместе мы – команда. Вместе работаем, отдыхаем, играем, занимаемся спортом, друг у друга учимся вежливости, доброте, умению уступать и помогать другим. Наша семья крепкая, любящая, дружная и интересная. Мы любим мечтать и фантазировать.

Я счастлива в своей семье!

*Валерия Бордюгова
Прейльска́я средняя школа №2, 2 класс*

, 8

2

Starpnovadu radošo darbu konkurss "Mana imene"

« »

- . , .

- . , .

- ? ? ?

- ? ?

- , , .

- , , .

- , , .

- ? ?

- ? ?

- : .

Vika Kuznecova

8.klase

Robežnieku pamatskola

t. 26194529

Mana ģimene.

Tēta plauksta uz māmiņas plaukstas, māmiņas uz lielā brāļa plaukstas, lielā brāļa plauksta uz manējās, manējā uz mazā brālīša rociņas.

Kad man sirdī skabarga ieduras, māmiņai acīs sāpes zied. Kad tētis noguris atpūšas, lielais brālis pēc malkas iet. Kad mazais brālītis slimo, viņam atdošu savu ābolu.

Mēs visu darām kopā. Kopā smejamies un bēdājamies. Kopā raudam un dziedam. Kopā ceļamies un krītam. Dusmojamies un līgstam mieru. Kopā svētkus svinam un novācam dārzā ražu.

Papildinām viens otru un pasauli darām labāku, tāpat kā pasaule pieņem mūs tādus, kādi mēs esam.

Bet mēs esam viens vesels. Kā koks ar saknēm, stumbru, ziediem un augļiem ar. Kā bišu strops ar bitēm, medu un čaklumu. Kā putns ar spārniem, dziesmu un brīvību. Kā zeme ar debesīm, gaisu un sauli.

Mēs neesam ideāli, bet mēs esam stipra ģimene. Tēta plauksta uz māmiņas plaukstas, māmiņas uz lielā brāļa plaukstas, lielā brāļa plauksta uz manējās, manējā uz mazā brālīša rociņas.

Tāda ir mana ģimene, kurā es mācos, pārdzīvoju, pieaugu, mīlu un dalos. Ģimene, kurā es svinu savu dzīvi.

Viktorija Vaišļa

Krāslavas pamatskola 6.c klase

Mana ģimene

Ko nozīmē ģimene? Kāds domā, ka ģimene ir pierasta, pašsaprotama lieta un nekas vairāk, bet ir cilvēki, kuri saprot, ka ģimene ir cilvēki, kas viens otru atbalsta, nekad neatstāj grūtā dzīves brīdī. Viena ģimene var būt arī, ja cilvēki nedzīvo zem viena jumta un nav radnieki, bet, piemēram, klasesbiedri vai komandas biedri. Klase, komanda vai kolektīvs ir sava veida ģimene, kurā var vienmēr rast atbalstu.

Šobrīd man ir divas ģimenes: mājās un skolā. Viena ģimene, kurā piedzimu, augu un turpinu augt, bet otrajā ģimenē es esmu tikai trešo gadu. Otrā ģimene ir mana klase - 8.b. Es esmu ļoti priecīga, ka mani draudzīgi pieņēma šajā klasē, kad atnācu no citas skolas, nevis atstūma kā nevajadzīgu mantu.

Kaut arī es augu nepilnā ģimenē, es izjutu atbalstu katrā savā jaunā solī gan no māsas, gan no brāļa, gan no mammas. Viņi mani atbalsta, saviem tuviniekiem es varu izstāstīt, kas mani uztrauc, interesē. Viņi mani uzklausa, un, ja ir nepieciešams, sniedz kādu noderīgu padomu. Mana ģimene vienmēr bija blakus, kad es spēru pirmos soļus, teicu pirmos vārdus, kad pirmoreiz devos uz skolu. Manus pirmos vārdus dzirdēja arī tētis, bet viņš neredzēja manus pirmos soļus un tālākos panākumus, bet tas netraucē man viņu uzskatīt par savu ģimeni, daļiņu no sevis. Kaut arī es neatceros savu tēti, man viņš ir vislabākais. Viņš mani ļoti mīlēja un visu savu brīvo laiku pavadīja ar mani, viņš bija ļoti priecīgs, kad es pateicu savu pirmo vārdu. Mans īstais tētis ir manā dzīve vienmēr. Kad man bija četri gadi, manā ģimenē ienāca cilvēks, kas man aizvietoja tēti, es sapratu, ka tas nav mans tētis. Es mēģināju viņu nosaukt par tēti, bet man tas neizdevās. Šo cilvēku es zaudēju divpadsmit gadu vecumā, un tad es apjautu, ka kopā ar viņu mūžībā aizgāja arī daļiņa no manis. Tikai nesen es sapratu, cik svarīgi man bija redzēt viņu, dzirdēt viņa balsi, uzklaut padomus, kuri bieži vien bija ļoti jocīgi un smieklīgi.

Manuprāt, ģimene cilvēkam ir ļoti svarīga. Ģimenes ir dažādas, kādam ģimenē viss ir labi un visi dzīvo mierīgi, bet ir ģimenes, kurās ir daudz strīdu. Šādas ģimenes spēj vienot bēdas, katrs no ģimenes locekļiem tad pārdomā savu dzīvi, mēģina vairāk laika veltīt saviem tuviniekiem, jo saprot, ka jebkurš no ģimenes var aiziet un diemžēl vairs neatgriezties. Es to esmu izjutusi divreiz, tāpēc protu novērtēt, cik nozīmīgs ir katrs cilvēks ģimenē.

Viktorija Vojevodska

Dagdas vidusskola

8.b klase

Mana ģimene

Mīlestība, sapratne, uzticība,
tradīcijas un izpalīdzība –
tā ir mana ģimene.

Mans lielākais dārgums.

Mēs esam kā viens –
kā kakao dzēriens.
Mūs nevar sadalīt,
mūs nevar šķirt.

Mātes smaids –
kā silts starojums.

Tēva vārds –
kā drošs patvērums.

Māsa tik čakla un gudra -
kā cielava mundra.

Vienmēr izpalīdz,
ja man ir grūts rīts.

Es esmu bagāta,
jo man ir ģimene.
Bez tās es nebūtu,
jo dzīvot viena nespētu.

Vineta Bitte

Dagdas vidusskola

8.b klase

, 8

2

imene - paraugs ceļā uz jauniem mērķiem

Es esmu laimīgs, ka Dievs devis man labu un jauku dzīvi. Man ir mīļā imene, savas mājas, kur šobrīd esmu un būs drošība, būs gaidīts. Es pateicos Dievam, ka viņš mani ielaidis tieši šajā imenī.

Imenī man dzīvislielkārība, nozīme. Mēs esam ģimene - mamma, tētis, māsa un es. Visurpat netulzvo vectīšun vecmāmiņa, ar otra vecmāmiņa un citi radi. Viņi ir mani vismīļākie cilvēki. Mūsu imenī ir, manuprāt, ļoti laba tradīcija - katru vakaru mēs satiekamies pie vakariņu galda un kopīgi pīrījam, kā arī pagūsi dienu. Es vienmēr varu uzticēties saviem vecākiem, viņi mani nekad nenosodīs un grūtībā neliegs padomu. Tad, kad man ir prieks, kad gūstu panākumus, viņi priecājas līdz ar mani.

Mamma un tētis mani vienmēr māca iet uz mērķi. Ieklausoties viņu teiktajam, man nepāša skolas gaitu sākuma gribēt šīs tik skolas labāko skolēnu Top 10 pirmajā otrajā vietā. Bet, lai tur tiktu, ir ļoti daudz jāstrādā, lai viņi jāatzinātu, ka tu vismaz 8. 7.klasē otrajā semestrā manas sekmes bija ļoti uzlabojušas, un aprīlis bija sarakstā otrajā vietā. Tas ļoti iepriecināja gan mani, gan vecākus. Šo rezultātu es centos saglabāt līdz pat 7.klases beigšanai. Ar šogad cenšos mēģināt savam spējam. Mani vecāki ir ļoti mērķtieci, viņi vienmēr ir sasnieguši to, ko iecerējuši un vēlējies. Piemēram, manam tētim dzīvība bija ļoti liels mērķis - izveidot savu imenī. Tāpat arī manai mammai. Viņa, tāpat kā mēs ar māsu, ļoti lepojas ar imenī. Otrās tēta mērķis bija izveidot savu biznesu. Un 2005.gadā viņš atvēra nelielu veikaliņu, kur joprojām strādā mana mamma. Un vēl manam tētim pieder auto serviss. Tāpat kā, ja viss ir skaists un sakoņots, un, lai arī serviss ir daudz auto detaļu, strādā strādnieki, tur vienmēr valda kārtība.

Man dzīvis daudz mērķu, kurus man ļoti gribtos sasniegt. Es apzinos, ka ir jābūt aklam, neatlaidīgam, lai to panāktu. Dzīvē var sasniegt kaut ko jaunu vai arī palikt pie tā, ko tu zini un mīli. Es esmu atvērts visam jaunajam, pozitīvajam. Es izvēlos virzību uz augšu, jo man ir ļoti labs paraugs - mana imene.

Vja eslavs Litvjakovs
Galvenā pamatskola, 8.klase
Skolotāja - konsultante Inga Elste,
t.26414596, einga72@inbox.lv